

OBČASNÍK

Agape Brno

Hluboká 5, 639 00 Brno
tel./fax: 543 213 006, e-mail: agape.brno@tiscali.cz
www.agapebrno.cz

Čtvrté číslo
říjen 2007

Vážení přátelé, předkládáme Vám poslední letošní číslo Občasníku. Stejně jako v loňském roce s „Přednáškami o duchovní léčbě“ B. Kočího jsme Vám chtěli udělat radost a poděkovat za dosavadní spolupráci. Měli jsme tedy v úmyslu k tomuto číslu připojit dárek v podobě „Evangelia esejských“, ale díky menším technickým potížím jsme to do vydání tohoto čísla nestihli. Plánujeme to tak hned na začátek příštího roku.

Pokud nám i nadále zůstanete věrni, mělo by Vám přijít toto nesmírně zajímavé „sdělení“ jako novoroční dárek s lednovým Občasníkem. Do dalšího roku Vám přejeme mnoho úspěchů a božího požehnání.

Píší nám naši čtenáři

• Vážené Agape, vzhledem k tomu že v Občasníku sem tam objevím i články týkající se psů ap., ráda bych Vám napsala svůj příběh i já.

S manželem jsme se rozhodli pořídit si pejska. Našli jsme inzerát o darování štěňátek kříženců a zamluvili si pejska - kluka. Když štěňátka dorostla, pro pejska jsme zajeli. Dárkyně ale přinesla štěňátka dvě - chlupatou a hravou fenku a krátkosrstého ostýchavého pejska. Fenka se mi zdála roztomilejší a začala jsem přemýšlet, zda si nevzít ji. Muž ale řekl, že jsme jeli pro pejska, tak bychom si ho měli také vzít. Zastyděla jsem se, že bych si pejska nevezala jen proto, že je „méně hezký“. Vzali jsme tedy kluka, přispěli dárkyni na krmivo a jeli. Muž si zpočátku nemohl zvyknout na povinnosti se štěnětem související a byl trochu podrážděný a já jsem v duchu občas stále srovnávala roztomilost té fenky s naším pejskem. Brzy se ale všechno změnilo a pejska jsme si bezmezně zamilovali. Zdál se mi „nejkrásnější na světě“. Pejsek nám projevoval také velkou lásku a přátelství - tak, jak už to pejsci umí...

Jednoho dne, pejskovi bylo pět měsíců, jsme šli navečer na procházku do lesa, a když jsme se vraceli, vyběhl odkudsi malý roztomilý psík. Náš pejsek se polekal a bezhlavě začal utíkat domů - bohužel přes silnici, kde ho srazilo auto a zanedlouho nato umřel.

Bylo nám s mužem moc smutno a velmi se nám po psím kamarádovi stýskalo. Věděla jsem ale, že takové příhody nejsou náhodou a že ochrana strážců shora nemohla pomoci, protože ke všemu už dojít muselo. Přestože bylo vše moc smutné, mnoho jsem (a doufám, že i muž) obdržela:

Moc jsem ocenila pomoc cizí paní, která pomáhala zastavit dopravu, pomoc mladého muže, který nás s pejskem okamžitě a ochotně odvezl k veterináři. Vážím si i citlivého přístupu pana veterináře. Ohromeně jsem si uvědomila některé kvality mého muže, které jsem dříve neviděla a získala k němu větší úctu za to, jak se v situacích, kdy se mně třásla kolena, choval. Dojalo mě obklopení a pomoc širší rodiny při snaze pejska ještě zachránit i následnou pomoc při uložení pejska do země, přestože jsme nikoho nechtěli obtěžovat a nežádali je. Vše bylo velmi prosté a lidské.

Jsem smutná z toho, že až tenhle příběh mi dal opět procítit nepomělnost prožitků hmotných a těch druhých - lásky, přátelství, souměřitelnosti... Velmi jsem si uvědomila svou naprostou nedokonalost a potřebu počítat s tím, že nám může být kdykoliv a cokoliv vzato (i dáno). Muž náhle sám přestal za neohleduplnými řidiči volat „Zabij se!“, přestože jsem ho předtím několikrát žádala, aby tak nemluvil.

Je mi líto, že aby nám tohle všechno došlo, muselo odejít jedno malé štěně. S láskou na něj budeme vzpomínat a doufám, že jeho přátelství se nám podaří nějak vrátit zpátky - třeba nějakému jinému pejskovi. Martina J.

• A ještě jednou psi: **Témata pro budoucí (i současné) majitele psů:**

1. Mohu dát svému psovi dostatek kvalitního krmiva, mám možnosti místní, časové a finanční na kvalitní veterinární péči?
2. Mohu s ním být většinu svého času, ať již při práci v domácnosti či na dvoře či na cvičáku, na procházkách?
3. Mám pro něj dostatek volného prostoru k výběhu, kde by se pravidelně vyřádil?
4. Mám pro něj nějaké smysluplné činnosti, při kterých by se mohl cítit užitečným?
5. Nebude mne obtěžovat psí přirozenost? Jsem ochoten přizpůsobit se mu?
6. Mám ochotu odklízet jeho exkrementy tak, aby nevadily druhým?
7. Mám dostatek znalostí o smečkovém chování psů, uměl bych je aplikovat, kdyby nastaly problémy s dominancí v rodině?
8. Nechci psa jen jako módní doplněk nebo nástroj na zahánění mindráků? Je opravdu mým niterným přáním mít psiho společníka a není to jen rozmar?
9. Jsem ochoten a schopen s ním vědomě komunikovat? Nebude doma nebo na dvoře jen do „inventáře“?
10. Jsem dostatečně srozuměn, že po dobu života psa nemohu cestovat na víc jak půlden, tj. nepřipadá v úvahu dovolená?
11. Mám čas a schopnosti na jeho socializaci a společenskou výchovu, aby nerostl jako dříví v lese? Umím ho připravit na návštěvy u veterináře a všude tam, kde to bude potřeba?
12. Je v mých možnostech zajistit, aby pes nerušil například nezvládnutým štěkáním či vytím druhé lidi a nenapadal druhé psy?

13. Budu umět svým vzorem (moje chování k lidem a zvířatům) naučit svého psa být přátelským k ostatním lidem?
14. Budu mít čas dohlížet na něj, co dělá za zahradě? Budu mít čas usměrňovat jeho negativní chování? Budu ho umět vychovat tak, aby nikoho neobtěžoval, např. kolemjdoucí za plotem, aby nikoho nezastrašoval?
15. Budu schopen jej naučit, aby nedělal bobky a loužičky, kde nemá?
16. Umožním mu potřebný kontakt s ostatními psy a budu schopen jej naučit ze společnosti psů jej odvolat, pokud by bylo třeba?
17. Neplánuji v budoucnu nějakou velkou životní změnu, která by změnila postavení psa v rodině, či jiné skutečnosti, jeho se týkající?
18. Je mi dostatečně jasné, že psa nemohu polidštit, že jeho vnímání chápat je omezené a jiné než u lidí? Budu v případě potřeby schopen komunikovat s ním tak, aby mě pochopil?
19. Když nastane neznámá situace se psem, nebo se ukáže můj vadný přístup, budu mít ochotu si to přiznat a najít vhodné řešení? Mám ochotu učit se v případě potřeby něco nového?
20. Měl by se kdo o psa postarat, kdybych musel třeba do nemocnice?
21. Budu mít dostatek trpělivosti, pokud by pes onemocněl? Nebude mi proti mysli dávat mu léky, ošetřovat mu třeba zanícené rány, vytahovat mu napitá klíšťata z kůže a nebo nalézat na zemi ze psa odpadaná klíšťata? Pokud by dostal průjem, budu schopen nečekanou nadílku uklidit?
22. Mám finanční rezervu, kdyby musel být pes operován? Jsem ochoten sdílet se psem radostné i neradostné okamžiky?
23. Vybral jsem si takové psi plemeno, které zvládnou fyzicky? Unesu psa v narkóze nebo třeba abych mu ukázal, kdo je pánem? Nebude pro mne procházka časem velkým utrpením, když pes začne tahat na vodítku? Petra

• Vážení v Agape, jelikož se v minulých Občasnících několikrát psalo o stravě a zvláště tučných, chtěla bych Vám napsat svůj **názor na rostlinné tuky**. Tuto problematiku sleduji asi od roku 2000, kdy jsem začala sledovat složení kosmetiky z drogerie (dle podrobného výpisu na každém jednotlivém výrobku). Nelíbilo se mi, že jde o samé chemikálie. Tak jsem začala pro naši rodinu kupovat kosmetiku vyrobenou z rostlinného základu, nikoli chemického (ropného) s baterii konzervantů a spol. Začala jsem se zajímat o kvalitu a přirozenost použitých výchozích surovin, které se používají na výrobu těchto rostlinných kosmetických preparátů (jsou to hlavně náhrady sprchovacích gelů, šamponů, krémů apod.). Od toho byl jen krůček k tomu, že jsem si začala všimnout i tuků potravinářských.

Úplně jsem se zkraje zděsila. Zjistila jsem, že naše domácí kosmetika je složena z kvalitnějšího materiálu než naše strava. Pro výrobu té kosmetiky, kterou jsem si vybírala, se totiž používají pouze zastudena lisované panenské oleje, výtažky a esenciální oleje z rostlin a sójový lecitin jako emulgátor. Ve stravě jsme měli kromě malého množství panenských olejů do salátů apod. hlavně klasický rafinovaný olej a hydrogenované tuky, jako například Rama apod. Když jsem se nad tím zamyslela, že pokud toto biovýrobci vlastně nedodávají, musela jsem dojít k poznání, že je to nepřirozená potravina. Prostě nejde vyrobit bez použití chemických postupů a chemických aditiv. (Biovýrobci obecně nepoužívají ani závadná "éčka" ani škodlivé technologické postupy.) Škodlivým výrobním procesem myslím nyní hlavně například ozařování UV?, rentgenem?..., klidně bych tomu i věřila, že klasičtí výrobci potraviny takto ozařují (to psali ve Phoenixu).

V tomto případě olejů jsou problematická hlavně extrakční činidla. Já si troufám tvrdit, že jediný kvalitní zdravý a dobře stravitelný rostlinný tuk je panenský, vzniklý ze studeného lisování. Horší tuk je z té zbylé suroviny při druhém lisování zatepla a nejhorší tuk je extrahovaný za pomoci extrakčních činidel (aby tu surovinu úplně vyždímali), protože stopy činidel možná v oleji zůstávají. Myslím, že možná materiál pro výrobu ztužených tuků je ten nejoslednější tuk, který už by zřejmě nebyl prodejný v tekutém stavu. Jednou jsem měla Ramu na týdenním letním výletě. I když se ve vedru roztekla, vůbec nežlukla. Takže nějakou tu Ramu, kterou drží pohromadě baterie emulgačních, hydrogenačních činidel, aromat, stabilizátorů a barviv, bych si nekoupila, i kdyby na ně pěli ódy jakékoliv.

Všimla jsem si, že jste jednou doporučoval Floru na snížení cholesterolu. To mne vede nyní napsat tyto řádky, abych Vám oponovala. U nás mají poměrně širokou nabídku biopotravin v Intersparu, něco si necháváme posílat z internetového obchodu www.bioobchod.cz. Tak jsem ráda, že nyní už jsou k dostání v biokvalitě zelenina, ovoce, mléka, kysané podmásli, smetany, jogurty a jogurtové nápoje, obiloviny, máslo, maso alespoň hovězí, vajíčka z podestýlky a maso kuřecí z volně běhajících kuřat, různé pochutiny, čaje a jiné, velmi ráda se k nim vracím. Protože ta chuť je moc dobrá, jiná než obyčejných potravin, a mám dobrý pocit, že svou koupí podporujeme někoho, kdo ctí zásady přirozenosti, nebo se o to alespoň snaží.

Do výčtu biopotravin lze připsat i bio potravní doplňky (z volného sběru), tj. rostlinné sirupy (rakytníkový, březový, trnkový atd.), šťávy, elixíry, sušené plody, dále sladidla třeba z agáve, jablečný ocet, třtinová melasa. To jsou přírodní uzdravovací prostředky. Srdečně zdraví Marie M.

• Vážení a milí v Agape, tyto řádky přijměte prosím jako podnět k zamyšlení. Pan Staněk píše pravdivě ve své knize Otevření duchovního oka: „Žádné náboženství v současnosti nevede k otevření sedmé čakry, než to, jehož pevným bodem je Kristus“.

Je mnoho takových, pro které je obtížné toto přijmout, ale také mnoho takových, kteří se s tímto ztotožňují a tak věří. Pro tyto věřící může být v zapomnění či v neobjevení vzácná kniha **Tomáše Kempenského - „Čtyři knihy o následování Krista“**. Její výjimečnost dokládá i Vámi doporučený test jasnohmotnosti a zcela určitě by ji vyjádřila i automatická kresba paní Brzobohaté. A proto si myslím - s přihlédnutím na výše zmíněné vyjádření pana Staňka - že by bylo velice vhodné a smysluplné ji představit lidem z Vašeho okruhu.

S pozdravem Jiří S.

• Vážený pane Staněk, k napsání tohoto dopisu mne inspirovala paní Vladislava v dubnovém Občasníku. Popisuje, **jak s pomocí Agape vstoupila na duchovní cestu** a zpočátku se Vámi dala vést a věřila Vám, což se jí osvědčilo.

I já toto s vděčností k Vám mohu potvrdit. Vaše velmi moudré postřehy, do té doby neslyšené, mne okamžitě oslovily. A brzo změněný přístup přinášel plody. Vděčnost k Agape je opravdu nevýslovná. Na druhé straně ale musím přiznat, že jsem propadala častokrát značné sklíčenosti až beznaději, že „tolik práce na sobě přece nemohu zvládnout“. Velmi se mi ulevilo po přečtení několika knih o komunikaci s duchovními průvodci. Někdo psal o tom, jak je slyší, někdo o tom, jak je vidí, všechny měly shodné to, že své svěřence andělé napomínali, upozorňovali na jejich nedostatky a současně jim pomáhali v každodenním životě i v detailech, třeba jim pomáhali opravit auto přivedením vhodných lidí apod.

Z těch knih číselna radost, která mi ve Vašich knihách tolik chyběla. Snažila jsem se napodobovat autory těch knih, přesto s vědomím, že nechci porušit nic, co mě oslovilo ve Vašich knihách. Začala jsem si představovat, kde asi u mě jsou, jak vypadají a co by mi chtěli říci moji andělé, vyjádřila jsem jim vděk. Nebo bytosti rostlin a jiní. Opravdu upřímně jsem jim řekla, že bych se opravdu moc chtěla polepšit, ale že to zatím nějak nedovedu. A pak jsem se, představte si, začala radovat i ze svého nedokonalého stavu, protože své duchovní průvodce už necítím jakoby skryté za oponou, co mi vyplývalo z Vašich knih. Už nemám pocit, že své pocity a otázky posílám někam do neznáma, ale že je směřuji konkrétním bytostem. Nyní mám dojem, že mě mají rádi takovou, jaká jsem a že se moc radují, když se na ně obracím a otevírám se jim. Od té doby si s nimi povídám, ptám se jich, jaké důsledky by mělo toto moje rozhodnutí nebo jiné apod. Sice je neslyším přímo, ale nějak prostě později získám v sobě odpověď na své dřívější otázky. Nebo se situace tak rozřeší, že sama vyplyne do úplně nejlepšího řešení. Což je pro mne úplný zázrak zázraků, vlastně odevzdání svých starostí Bohu s vírou, že ve všem, co je nad mé síly, nebudu sama. Nepřijde mi to jogínské stavění se na roveň Bohu. Když bych měla být konkrétní, nejvíc mi asi přinesly knihy od autorky Doreen Virtue, která zde byla v některém minulém čísle Občasníku zmiňována v negativním světle. Vůbec se tomu neřídím, protože s něčím v jejích knihách také nesouhlasím. Opravdu by mohly být dost zavádějící. Když se však přenesu nad autorčino názvosloví a dle mého i úlety, tak v jádru lze najít hodně dobrého a čistého, nebývale inspirativního. Hlavním důvodem, proč jsem se do jejích knih začetla, je ten, že nevystupuje jako dárcé předžvýkaného hotového rozumu, ale píše se snahou naučit každého čtenáře komunikovat s jeho konkrétními duchovními průvodci a zaměřými. Ludmila

• Vážení přátelé v Agape, nedávno jsem si u Vás nechal zhotovit AK „Osobní energetické zářiče“. **Rád bych se s Vámi podělil o některé informace, jež se týkají Energetických masáží**, které provozuji. Samotnou technikou masáže Vás nebudu zahlcovat (v případě Vašeho zájmu naleznete více informací o Energetické masáži na mých webových stránkách www.light-design.cz), ale všiml jsem si velice zajímavé věci.

Přestože jsem ve své praxi aplikoval na energetická centra nebo jiná místa těla klientů více druhů drahých kamenů, osvědčilo se mi nejvíce vyzařování RŮZENINU. Energetická masáž, tedy spojení jemné akupresury a reiki, s výraznou pomocí láskyplné energie růženinů vyrovnává daleko více emoční napětí a klienti se po masáži cítí daleko vyrovnaněji a sladněji se sebou, než tomu bylo po působení jinými, neméně energeticky významnými kameny. Domnívám se, že tento fakt souvisí především s celkovou citovou vyprahlostí duševně narušených klientů. Jak víte, spolupracuji na masážích s psychoterapeutkou, jejíž klientelu tvoří z převážně většiny jedinci s poruchami osobnosti, trpícími fobiemi nebo traumatickými stavy. Druhým důvodem proč vyzařování růženinů skrze mé dlaně převyšuje vyzařování ostatních minerálů, může být propojení s růženinem jakožto mým vesmírným kamenem. Pokud mohu poprosit, velmi by mě zajímal Váš názor.

Napadlo mě, že by mé práci mohla pomoci automatická kresba „Osobní energetické přírodní zářiče“, která vytvořená individuálně pro každého klienta by mohla usnadnit správný výběr kamene pro působení v Energetické masáži. V průběhu minulého týdne jsem proto již dvěma klientům navrhl, aby si u Vás rozbor OEPZ nechali zhotovit. Oba s radostí souhlasili.

Protože nejvyšší vibrace vesmírných kamenů působí prakticky bez bariérově, byť v jemnější podobě na každou část lidské bytosti, pracoval bych u každého takového jedince prostřednictvím vybraného vesmírného kamene. Tento vybraný druh kamene bych opět přikládal na energetická centra. Osobní astrální a životní kámen může klient pro posílení během masáže držet v rukách. V současnosti se mi osvědčuje vkládání kamenů do dlaní v podobě dvou výrazných protipolarit. Takto klient většinou v jedné ruce drží energetický kámen jangového založení (např. rutilový křišťál) a v druhé kámen jinový (velmi se mi osvědčuje měsíční kámen).

Za případné připomínky a názory týkající se přikládání drahých kamenů předem moc děkuji! Tomáš H.

Pozn. Agape: Nám se tento názor i přístup velmi líbí, pokud bude mít někdo podobné zkušenosti nebo naopak jakékoliv výhrady, rádi Vaše dopisy uvítáme a otiskneme v příštím čísle Občasníku. Pro ostatní je to vhodný nápad k následování či přemýšlení.

• Vážení přátelé v Agape, včera jsem slyšela v televizi nějakého pracovníka jisté zoologické zahrady hovořit, že „**čím více budou mít prostředků, tím více budou moci udělat pro ochranu zvířat**“, což mě rozesmálo a naštvalo najednou, takže píšu svůj názor na tuto problematiku.

Podle mě nejenom cirkus (který dělá ze zvířat atrakci, takže se se svým vykořisťovatelským a majetnickým postojem k nim netají), ale hlavně zoologická zahrada (která o sobě hlásá, že je pro dobro zvířat) je podle mě vlastně jejich týráním. V údajném zájmu poznání zvířat a jejich údajné ochrany jsou lidé nabádáni, aby přispěli svými prostředky na vylepšení - ale čeho?? Zvířecího vězení (věžeňské stravy)! Které zvíře se asi cítí dobře v kleci? Někteří odchytili v divoké přírodě, zbavili je jejich přirozených instinktů a nechali jako trosky přežít v uzamčených klecích či výběžích. Jejich potomstvo už není tím živočišným druhem, mají pouze stejnou slupku k pokoukání.

Zvířata, která ztratila svůj život, svoji přirozenost, a jsou nucena žít bez radosti dál. Proti své vůli jsem s dětmi šla do Zoo Dvůr Králové, při pohledu na orangutaní samici a její mláďata, její zavšechnomluvíci prázdný pohled a zoufalou nehybnost, s jakou podávala kus

ovoce mláďatům, jsem se rozbrečela a už nikdy tam nepůjdeme, abychom tuhle zručnost nepodporovali. Někdo může namítnout, že zoologické zahrady udržují při životě živočišné druhy, které by jinak vymřely. K tomu mohu za sebe dodat to, že bych těm druhům raději přála vymření. Když by nemohly žít tam, kde je jejich domov, mají podle mě svaté právo vymřít. Jejich umělé odchovy v zoologických zahradách jsou falešným ochránářstvím přírody, navedené satanem.

Koronou neetického chování zoologické zahrady ke zvířatům se stalo online vysílání z klece goril. Lovci senzací se nehnuli od obrazovky počítače, když gorila rodila. Tihle všichni jí pozorovali při porodu, vlastně nepřičetně hleděli mezi nohy. Vůbec se nedivím, že za těchto nepřírodných nucených neetických okolností gorila při tom porodu svoje mládě nepochopitelně zabila (překousla pupečník, ještě než se mládě narodilo) a musela bojovat i o svůj holý život. Nikomu nepřijde nic divné, všichni oplakávají gorilinu hroznou ztrátu, vždyť chudák přišla o dítě, ale to, že ji obírají o život a dělají ji z něj živoření, to se všem zdá v pořádku. S pozdravem Vaše čtenářka z východních Čech

• **ad Holení chloupků.** Dobrý den pane Staňku, jelikož jsem již dlouho ženou na mateřské dovolené, otázka chloupků mne moc netrápí. Neholím se, respektive přestala jsem se holit, neboť mi to začalo vadit již před několika lety, než jsem četla Vaše věty. Takže když jsem je četla, udělaly mi zprvu radost. Ale pořád nějak myslím, že jsou situace, které holení mohou vyžadovat, aniž by se jednalo o bezzábranost.

Vy si třeba stříháte vlasy a holíte tvář, aby se Vás lidé nebáli a zapadl jste do této společnosti, a bezzábranový mi nepřipadáte. A vlasy, vousy a chloupky na noze je něco jiného? Já si momentálně vystačím s tím, že tílka a sukně nosím jen v soukromí. (Je mi proti myslí se na veřejnosti odhalovat, a tričkem a kalhotami i schovám chloupky, takže se cítím dobře a ještě nebudím pozornost svou odlišností. Možná od toho právě chloupky v dnešní době jsou - aby pomáhaly zůstat zahalenější???) Ale šla bych klidně i v sukni s holými neoholenými lýtky, protože na mínění vyholených lidí v obchodě a na ulici mi nezáleží. Porodnici jsem si vybrala tolerantní, kde nás s miminkem mimo jiné zákroky ušetřili holení mých intimních partií, a i když jsem byla mezi maminkami zřejmě asi jediná s neoholenými nohama, nepřipadala jsem si vůbec špatně.

Ale asi by v životě ženy, zřejmě ne v mém životě, myslím v životě ženy obecně, nastat situace, kdy by holení bylo nutností a dobrou věcí, nikoli bezzábraností. Kdybych byla političkou nebo manažerkou azylového domu a na mém vzhladu závisely příjmy pro potřebné lidi, a jednala bych přitom s lidmi zvyklými se holit, tak pokud by situace vyžadovala, svůj zjev upravím tak, abych u nich nebudila pozornost. Tedy zvolila bych něco co nejméně odhalujícího „v rámci módních možností“, ale sukně by určitě byla nutností, a ty chloupky jsou vidět i pod punčochami. Rozumíte, kdybych potřebovala udělat něco, co bych vnímala jako svoje poslání, a ty chloupky by mi bránily udělat to, tak je prostě odstráním.

Já bych asi jednoduše dodala, že holení chloupků pro pocit, abych se měla ráda a připadala si žensky teprve až po oholení, a chlupatá se cítí ošklivá, až to je zvrácené a nezralé. Nebo abych měla radost ze života a sexuality jediné až po oholení. Ale pořád lepší cítit se žensky i za cenu oholení, než se nutit do neholení a připadat si přitom ošklivě jako žena.

Můj manžel, když si přečetl Vaše řádky o neholení se, hned řekl, jak je tedy možné, že Vy nechodíte zarostlý jak Merovejec, když Vás tak Otec stvořil. (Manžel si holíval nohy v létě kvůli tomu, že si chtěl připadat dobře jako cyklista, neboť „všichni silniční cyklisté se holí“. Mně se to sice nelíbilo, ale respektovala jsem, že nechce mezi cyklisty vypadat „jinak“. Nyní již našťastí k cyklistické radosti oholené nohy nepotřebuje.)

Včera jsem se hodně nasmála, když jsem na internetu četla, že Mahulena Bočanová, kterou národ zná jako nyní velmi radostnou, protože tančením v příblbě soutěži Stardance pohubla, propaguje osvětovou akci pro „skutečnou krásu ženy“. Aby dívky nedržely diety a případy si krásné takové, jaké jsou. Při prohlížení fotografií z této akce musím zkonstatovat, že snad jediná skutečně krásná, to jest žensky zaoblená, byla pro tento vzletný účel vycpaná figurína. Rozhodně tedy ne protagonistka Mahulena Bočanová.

Srdečně Vás zdravím, M. M.

Výklady snů

Po otištění některých snů a jejich výkladů v minulých číslech Občasníku se ozvaly názory, aby výklad snů nebyl uveřejňován, že je to soukromá věc a že zbytečně zaplňuje strany Občasníku. Je to do jisté míry pravda, ale já je vykládám úmyslně tak, aby se jejich soustavným čtením čtenáři sami naučili snům rozumět a vykládat si je. Neboli **jedná se o skrytou školu výkladu**, která umožní těm, kteří mají vysokou míru schopnosti abstrakce, pochopit analogičnost snů a reálných událostí. Přirozeně otiskujeme vždy jen několik snů a jejich výklady, přestože nám chodí desítky dotazů na toto téma. Výklady jsou většinou ty, které by mohly být pro ostatní podnětné, a podle kterých by se čtenář mohl sám pomalu naučit svým vlastním snům rozumět. Často jsou sny „poselstvím z jiného světa“, kterým je dobré rozumět. J. Staněk

• *Pokud tomu tak má být, chtěla bych Vás požádat o výklad snu, a to jménem mým i mé kamarádky Terezky. Sen se zdál mně, ale byl o nás dvou a po probuzení jsem měla opravdu zvláštní pocit, že nám oběma tímto přichází nějaké sdělení, a i Terezka, když jsem jí to vykládala.*

Sen se odehrával v Londýně (před rokem jsme tam opravdu byly, ale i s dědečkem), ve snu jsme tam byly jen my dvě. Právě končil náš tamní pobyt, byly jsme v hotelu a chystaly se k odjezdu na letiště. Ale problém byl v tom, že jsme netušily, jak se tam dostat. Já jsem ve snu prožívala hrůzu a strašné pocity, že už se nevrátíme nikdy domů, vše jsem brala jen rozumem bez ohledu na intuici a víru. Naopak T.

byla klidná a stále říkala, že je vše správné a že nás vedou andělé. Nakonec jsme se rozhodly jít na tramvaj, kde jsme potkaly moji bývalou spolužačku, která také jela na letiště. Tím ze mne vše spadlo a cítila jsem, že už je to v pořádku, že nás tam bývalá spolužačka dovede. Přijela tramvaj, nastoupily jsme a jely s pocitem klidu, ale náhle začala tramvaj zrychlovat a nezastavovala v zastávkách. Stále jela rychleji, lidé byli vyděšení a vypadalo to, že tam všichni přijdeme o život. Ovládl mne strach ze smrti, ale pak mé nitro zaplavil klid a řekla jsem nahlas: dobře, máme-li teď umřít, tak ať to tak je, ať se děje Boží vůle. Touto větou sen skončil, probudila jsem se a byla jsem velmi rozrušená a měla jsem opravdu velmi zvláštní pocit. A tak Vás moc prosím, je-li to možné, jestli by pan Staněk tento sen mohl vyložit. Mockrát děkuji. Adéla S.

Výklad: Londýn symbolizuje složitou, nepřehlednou situaci naší civilizace, jak ji vnímá Vaše podvědomí. Chcete z ní se vrátit do klidu, domů. Ale nevíte jak, máte strach, že nenajdete cestu. Vaše kamarádka je fatalistka a tak Vás uklidňuje. Při hledání cesty-východiska se setkáte s další, která rovněž tam směřuje. Přidáte se k jejímu typu směřování a částečně se uklidníte. Události se však budou zrychlovat a opět začnete mít strach. Pak přijde duchovní zrození, kdy procítíte přítomnost Boha. Tím se ve Vás osvětlením obnoví vnitřní klid.
J. Staněk

• Vážený doktore Staňku, chtěl bych Vás požádat o výklad snu. Většinou se mi sny nezdají, proto mne překvapilo, že poslední dvě noci jsem měl velmi živé sny a ještě k tomu dost katastrofické. Ten první jsem bohužel ihned zapomněl, zůstal jen negativní pocit, ale ten dnešní jsem si po probuzení zapsal:

Manželka jela k doktorce a na zkoušku z angličtiny a já ji doprovázel. Jel s námi i můj táta (který je téměř dva roky po smrti), musel však cestou vystoupit a jít cosi zařadit. Když jsme přijeli k doktorce, zjistili jsme, že žena má rakovinu mozku. Přijali jsme to kupodivu lehce, jako kdybychom si neuvědomovali, co to znamená. Potom jsme jeli na tu zkoušku. Cestou jsme potkali kolegyni mojí mámy, která nám předala nějaké věci. Po zkoušce jsme se vrátili domů a teprve tehdy jsem si uvědomil, nebo spíš připustil, že moje žena umírá. Rozbrečel jsem se, žena mne chlácholila. V tom přijeli moje máma se svým tátou (což jsou moji jedini nejbližší žijící příbuzní), vešli k nám do ložnice, ale my jsme jim o ženině nemoci nic neřekli. Přivítali jsme se s nimi, potom odešli na zahradu. Co dělala manželka si přesně nepamatuji, nejspíš šla do kuchyně, já jsem začal uklízet. Náhle jsem si vzpomněl na duchovní léčení Bedřicha Kočího a začal jsem hledat jeho knihu (před nedávnem jsem manželce zkoušel dvakrát tímto způsobem léčit drobné nemoci, jednou úspěšně, jednou neúspěšně). V tom jsem se probudil. Byl jsem zpocené hrůzou, ale vlastně jsem trochu litoval, že sen nepokračoval a nedozvím se, zda by se mi podařilo svou ženu zachránit. Prosím Vás o interpretaci, co tak negativní sen může znamenat, zda je mi tím dáváno na vědomí nějaké hrozící nebezpečí a mohu-li jemu případně zabránit. Předem děkuji za odpověď, Váš čtenář Antonín K.

Výklad: Sen Vám skutečně signalizuje nějaký problém s nemocí na hlavě manželky. Možná to může být pouze chybný způsob myšlení, který by ji později duchovně umrtvil. Iniciátorem signálu je zřejmě Váš zemřelý otec, který tam byl s Vámi. Sen Vám i naznačil způsob léčby metodou Bedřicha Kočího. Udělejte to. To, že jste se nedověděl, jak léčení dopadlo, by mělo znamenat, že výsledek je otevřený, není karmicky „předepsán“. To znamená, že vada je v současnosti ještě ve stádiu léčitelnosti. Sen je tedy pomoc a signál „z druhé strany“. J. Staněk

Otázky a odpovědi

• Otázka: Dobrý den pane Staňku, s chutí jsem si přečetl Váš článek „Láska muže a ženy z pohledu duš. a duch. sil“. Velmi se mi líbil. Jen jsem nepochopil jednu narážku. Tato zní: (je to poslední věta v odstavci Vnucená spotřeba a směšná snaha být „in“): „Dovede si vážený čtenář představit, jak by mohla dopadnout střetnutí těchto playboyů s islámcí při střetu civilizací?“

Za jiných okolností bych to nechal být, ale vzhledem k tomu, že v poslední době jsem se o islám začal zajímat (abych si doplnil „vzdělání“), Vaše poznámka mě zaujala. Snad je to dáno mou nechápavostí, ale přestože bych velice rád, tuto větu jsem nepochopil.

Mohl bych Vás požádat o stručné vysvětlení? Předpokládám že nemáte na mysli, fyzické, tedy bojové měření, ale spíše v té vnitřní rovině. Předpokládám, že jste poukazoval na mravní a duchovní chudobu „playboyů“ v kontrastu s muslimy, kteří jsou své víře oddáni a žijí jí.

Zaujal mě rovněž výraz „střet civilizací“. Domníváte se, že něco takové přijde, nebo už probíhá? Nemyslím ty strašné válečné konflikty, jejichž příčiny jsou velmi složité (nevím, zda-li jste viděl film režiséra Moorea - Fahrenheit 9/11, přestože se jedná o šikovnou manipulaci s fakty, i kdyby byla pravda jen 10%, vrhalo by to úplně jiné světlo na celý pojem americké demokracie a demonizaci muslimů).

Rozhodně nejsem znalcem islámu, jak jsem psal, zajímám jsem se o něj začal asi tak před měsícem, ale z toho, co zatím vím, je můj názor spíše takový, že jako u všeho existuje extrémní menšina, která si věci vysvětluje buďto po svém nebo doslova (např. džihád má spoustu urovní, mimo jiné i boj proti zlu ve své vlastní duši), a tím vrhá špatné světlo na celé hnutí či náboženství či politickou skupinu.

Rovněž mi přijde zajímavé, že se často citují verše z Koránu, kde se píše o potřebě nejrůznějšího boje proti nemuslimům, zatímco stejné pasáže obsahuje i starý zákon, tedy vybíjení tzv. pronárodů, tedy nežidů.

Celá problematika mi připadá hodně zpolitizovaná, což se dnes bohužel děje snad u všech jevů společnosti, výsledkem pak bývá dezinformace a z toho vyplývající kroky, které se přímo mají účinkem, ne-li situaci ještě zhoršují. J. K.

Odpověď: Lidé povrchní a konzumní (s vnucenou spotřebou a se snahou být „in“) neobstojí v žádném střetnutí, protože nemají vnitřní duchovní „pohon“. Jsou titinou, klátící se ve větru. Nejsou motivováni ničím jiným než přežitím těla. V již probíhajícímu konfliktu umírajícího křesťanství (pro ustrnulost) s islámem, který má silný vnitřní pohon od absolutní úcty ke Stvořiteli, nemá křesťanství, které se

nevymaní ze středověkého stupně poznání k vyššímu, šanci. Nedostává totiž energii od Stvořitele, ale pouze od Ženského principu z božského (Panny Marie), což je zřejmé ze řady zjevení. Ženský princip (Nebeská Matka) neopouští jako žádná matka člověka nikdy, ani člověka v pádu. Proto nejsou zjevení Ježíše, protože jej ti, kteří se za jeho následovníky vydávají, v duchu a skutky již dávno opustili. Nejsou schopni přijmout jeho vyzařování neboli vnímat, neboli dostat zjevení! Současnost, to je stav, kdy se lidstvo oddělilo od Boha, jako Izraelité po duchovním pádu od Jehovy až do Ježíšova příchodu.

Proto mám velký respekt k islámu, který je postaven na respektu ke Stvořiteli. Podle mne sice zjednodušený, ale je. (Na rozdíl od ateistické konzumní civilizace.) Protože ale zcela nepochopil Ježíše v jeho principu jako Krista, vyvádějícího nenásilně lidského ducha ze zajetí hmoty, může do jeho řad vstupovat satan ve formě teroristů. Islámští teroristé jsou satanisté, kteří kladné hodnoty islámu mají zdiskreditovat, aby lidstvo upadlo do ještě většího ateizmu pod satanským heslem: Hle, co činí služebníci Boha. Jaký to musí být Pán, když má v lásce tyto uřezávače hlav. Proto si myslím, že nedojde-li v západní civilizaci k zásadnímu obratu k Bohu na vyšší úrovni duchovního poznání, než poskytují současní scholastici církví, ovládné islám vše jako menší zlo. Alespoň jako koště, které ostře zamete s ateizmem, materializmem, vědeckým světovým názorem, konzumizmem a jinými „výdobytky zvrhlého poznání“. J. Staněk

• *Otázka: Milý pane Staňku, s manželem moc rádi posloucháme Vaše přednášky ze záznamu. Nyní máme rozposlouchané ty poslední, z května. V poslední době si říkáme, že se dost změnil Váš přístup k otcovství. Datovali bychom to asi do té doby, kdy Vám zemřel Váš pan otec. Byli jsme u Vás zvyklí na přístup, kdy rodiče se učí a obohacují od dítěte, že se ctí nikoli otec a matka, ale otcovství a mateřství jako takové. Ten přístup se nám líbil, připadal nám takový zdravý. Nyní se v přednáškách zmiňujete, že rodiče by se měli poslouchat, neboť jsou zástupci Stvořitele na Zemi. Uvedl jste za příklad, že kdyby po Váš otec chtěl, abyste nosil na krku křížek, že to uděláte, i kdybyste nesouhlasil, abyste mu vyhověl. To bych Vám ale chtěla oponovat. P. H.*

Odpověď: Milá paní, to, že se rodiče mají učit i od dítěte a že je třeba ctít otcovství a mateřství obecně, nikoliv někdy nehodné konkrétní rodiče, si myslím stále. To ale neznamená, nerespektovat konkrétní rodiče vůbec. I za konkrétními nehodnými rodiči je „stín“ otcovství a mateřství, skrze ně se naplňuje karma dětí i rodičů. Protože skutečným Otcem a Matkou je Bůh, nejsou v poslušnosti dospělé děti vázány jen tehdy, kdy hmotní rodiče jsou s Ním v rozporu. V takovém případě je nutné poslechnout vyšší princip, protože poslechnutí rodičů karmicky zatěžuje hlavně je. Je to neposlechnutí z lásky k nim. Domnívám se ale, že při rozhodování v životě dospělých dětí mají rodiče přesto stále poradní hlas, který má být respektován a brán do úvahy. Často obsahuje životní zkušenost a rodiče rádi vždy v dobré vůli. Kdo by si přál neúspěch vlastních dětí?

K tomu křížku taktó. Na nahrávce líčím situaci věřícího spolužáka, který má dospělého syna ateistu, nemocného depresí. Příčinou je právě jeho ateismus, který mu nedává smysl života poté, co od něho odešla žena. Říkám spolužákovi, že ten křížek by pomalu změnil vibraci aury jeho syna, a tím by došlo k neutralizaci jeho duchovní choroby. Syn by si ale křížek na krk nepověsil, ani kdyby jej on jako otec o to požádal. Uvádím to tam jako příklad propadu respektu k otcovství, protože já bych to kvůli otci z respektu udělal, i kdybych přímo v takový účinek nevěřil. Ale jen za předpokladu, že bych necítil zásadní odpor!!! Zásadní odpor mého podvědomí vůči principu zásahu. To by v daném případě bylo tehdy, kdy bych měl „černou nitku“. Takže já s Vámi souhlasím, když vůči mně „reptáte“, že poslouchat rodiče za každých okolností je špatné. Jde pouze o nedorozumění ve stupni poslouchání pozemských rodičů. Poslechl bych je tehdy, i když bych pouze nevěřil na výsledek, ale nic by mně to neudělalo, tedy nenarušilo integritu podvědomí. Prostě abych jim udělal radost. J. Staněk

• *Otázka: Z dopisu (zkráceno): Vážený pane Staňku, do mých rukou se dostala Vaše recenze na Knihu léčebných obrazů Heleny Šeblové (Obč. 1/07).*

Úvodem uvádím, že jsem členem skupiny Bílý Kužel, který má hlavní sídlo v Teplicích. Tato skupina pracuje duchovně 16 let, bez toho, aby dávala na veřejnost tuto svou činnost. Teprve před necelými 2 roky dostala autorka impuls k tomu, aby bylo vydáno toto učení pravdy a lásky knižně.

Já jsem se probudil k duchovní činnosti bohužel až v r. 1999. Výrazným podnětem pro mne byla snaha jít duchovní cestou u mé manželky, která si nechala mimo jiné udělat duchovní kresbu u p. dr. Brzobohatě i četbou knih, které jste už tehdy vydali. V r. 1999 jsem si nechal udělat svou první kresbu a od této doby jsem na každoročních kresbách viděl můj duchovní postup, a to bylo pro mne stimulující. Pokud tedy věříte duchovním kresbám dr. Brzobohatě, které mi nakreslila, pak p. Helena Šeblová nemůže být jednoznačně tou bytostí, jak ji popisujete ve své „recenzi“, protože ona je nade mnou duchovně velmi, velmi a velmi vysoko.

Ve skupině Bílý Kužel se sešly bytosti, které byly po mnoho životů navzájem protivníci i oběti, rodinní příslušníci a přátelé, ale i nepřátelé. Na základě vedení bytostí ze světých sfér a přímo Bohem Otcem a Ježíšem i obrazů a vizí jednotlivých členů skupin byly nám velkou milostí Boží předkládány společné i vzájemné karmy, které jsme mohli vyprosit, takže byly vyškrtnuty z Akášických záznamů celého lidstva, planety Země i ostatních planet, kam tyto karmy zasahovaly. Celý postup duchovní práce a očišťování je uveden postupně v jednotlivých dílech včetně mnohdy detailních informací o tom, jak funguje astrální svět a duchovní světy. Navazuje na nezakreslené učení Ježíše Krista a ukazuje, v čem zkresení spočívá. Inkarnace autorky zmíněné v jednotlivých dílech, její duchovní vedení skupin a duchovní postup ukazují jednoznačně na její spasitelskou roli v tomto životě, protože každý, kdo přináší učení pravdy a lásky v nezakreslené podobě, je Spasitelem.

Naše duchovní práce ve skupinách BK spočívá především na lásce ke všemu a ke všem, na odpuštění, soucitu a pomoci a dávání svobody a volnosti každé bytosti. Naší základní činností je uvědomělá prosba k Otci, modlitba a očišťování od veškeré negativity, magického vlivu a jakékoliv magické tvorby vlastní, cizí i té, která se nám navrácí zpět. To je to nové, co navazuje na učení Ježíše Krista a co nám bylo postupně sdělováno a zjeveno. Jistě víte, že toto učení přijme na základě rovnosti jen ta bytost, která svými vibracemi touží po tomto poznání a nedělá si žádné předsudky.

Na závěr si myslím, že jste napsal místo recenze pouhý odsudek knihy, protože máte předsudky především o tom, že žádná bytost nemůže komunikovat vzájemně např. přímo s Otcem nebo Ježíšem. Kdybyste pochopil, kdo je autorka knihy, nejlaskavější bytost, jakou jsem

kdy poznal, bylo by pro Vás snazší si tyto předsudky odstranit.

Kromě toho máte asi příliš přebujelé ego (dle Vašich jiných poznámek) a už dávno jsem Vám chtěl napsat, že byste se měl odprostit od nenávisti k některým lidem, jako jsou ateisté, novináři, politici, státníci, komunisté atd., na které v téměř každé knize nebo článku nezapomenete zaútočit. Zlo nelze odstranit zlem a útoky jinými útoky... Jan H.

Odpověď: Děkuji za Váš dopis, který mi skutečně udělal radost, a to hned z několika důvodů. Za prvé proto, že signalizuje, že v národě je mnoho skupin, opravdově usilujících o přiblížení se Pravdě. Lhostejno, zda ve skupině Bílý kužel či v nějaké církvi. Úsilí všech se skládá v energii, negující tlak „černých“. Za druhé proto, že se Vám úsilí daří i v praktických následcích, jak naznačují kresby. Za třetí proto, že z Vašeho dopisu sálá snaha za Pravdu i bojovat a riskovat. Atd.

Ke kritice mého postoje k autorce Heleně Šeblové však musím s politováním konstatovat, že jsem vyjádřil osobní názor, a to není názor Spasitele lidstva, jak stále zdůrazňuji, ale „balvanu u cesty“, kterého pouze všeobecný úpadek těch, kteří na duchovnost mají aprobaci, donutil veřejně říkat své názory. (V domnění, že to zmenší obecný úpadek způsobu myšlení.) Takový balvan musí říkat, co si myslí, a nemůže jinak. Holt balvan. Určitě byste se mnou souhlasil, že mám říkat to, co cítím a co si myslím, a ne to, co by chtěli druzí, třebaže jsou členové „Bílého kuželu“. Jestliže tedy necítím z autorky vyzařování srovnatelné s Ježíšem, může to být sice proto, že jsem ten balvan, nebo také proto, že jej jednoduše nemá. To ale neznamená, že světlé vyzařování v určité míře nemá a nemůže být vnímána mezi slepými jako jednooký.

Já bohužel vnímám na dálku, jaké chyby se dopustila a s ní skupina Bílý kužel. Inzeruje o sobě ve stylu, dle „vlastního názoru krásná“. Už v inzerátech se však psalo „dle názoru druhých krásná“! Parafrazoval bych tu situaci obrazem z evangelia, kde Ježíš říká: Nesedejte si na hostině na přední místa! Mohlo by se stát, že až přijde Hostitel a nebude dostatek míst, řekne vám: Poodsedněte dozadu a budete v hanbě. Sedněte si dozadu. Pak, budete-li hodni, až přijde Hostitel, vyzve vás poposednout blíže a budete v počtě!

Jaké vlastnosti musí mít Parsifal je popsáno v knize „Svatý Grál a energie života“. Musí mít sílu fakticky zvrátit směřování lidstva. Proto všechny Spasitele a Parsifaly u nás v klidu „požívám“ jako vařící kyselina falešná zlata. Na pravém bych si velmi rychle zlomil chrup, o tom nepochybuje. Léčebné obrazy skutečně mohou léčit, ale neléčí silou autorky, ale víry v Boha. Otevírají materializmem zajaté lidi k uzdravujícímu vyzařování svatého Grálu (placebo ateistů), přidávají k obyčejné léčbě duchovní.

Píšete, že knihy HŠ jsou učebnicí Pravdy. Rozdíl je v tom, co Vy považujete za Pravdu a co já. Já si myslím, že my jsme vzdáleni od Pravdy tak, že o Ni nemáme správně česky „šajn“. Kdo se skutečně „dotkne Pravdy“, dokonce ji přečte, v tom okamžiku se stává jejím transformátorem, Synem božím, zářícím na dálku. (Občas se i v současnosti mžikem stává, že se mluvící a naslouchající na okamžik v řeči přiblíží!!! Pak naslouchající přímo zamrazí a zjeví se všechny chlupy na těle!!! Možná, že jste to již zažil. To je síla oné velké Pravdy, samo vyzařování živého Boha.) Pravdu nelze, kdyby ji bylo možné napsat, nepochopit (výmluva autorů polopravd) pro nízkost vyzařování čtenáře. Je obsažena ve všech vývojových úrovních. Jestli čtenáři knih HŠ po přečtení tak vyzařují a jsou tak obdařeni, jako když se naplní Pravdou, ať posoudí každý sám. To neznamená, že tam tu a tam její odstín nemusí být obsažen.

Já Vám osobně ze srdce přeji další duchovní vzestup v Bílém kuželu, ale jen na mne, balvana, neházejte reinkarnované Kristy, Parsifaly a Panny Marie. Dopadnou jak melouni! (Přesto, že mám melouny rád jako ty Parsifaly jako lidi.) Pokud byste ovšem spasitele lidstva chápal jako Číňaně, s malým s, tak takoví spasitelé jsou mí kamarádi. Číňaně totiž tradují, že každý člověk se má považovat za spasitele lidstva, protože tím se spoluúčastní na kladném dění. Naopak, nespasitel je neúčastný na kladném pohybu všech, vlastně „černý“. Takže spasitelům s malým s zdar! J. Staněk

P.S. Píšete, že bych se měl oprostít od nenávisti k ateistům, novinářům, politikům, komunistům. Pletete se a špatně čtete Phoenix. Mám i mezi jmenovanými mnoho přátel. Já obrazně „tluču“ do jejich názorů, ne do lidí, protože ateismus je základ rozkladu svědomí, novináři v současnosti poskocí ducha temnot, pilně mu slouží matením davu, politici rozkládají stát, komunisti se necítí vinní zvěrstvy, které udělali. Proto to tak vypadá, proto to tak krachlo po těch polistopadových nadějích.

• *Otázka: Vážený pane Staňku, poslouchala jsem některé z Vašich přednášek, např. přednášku, v níž jste se zmiňoval o tom, že by **člověk měl směřovat k vegetariánství**. Chtěla bych toho docílit, ale nedokážu se bez masa obejít a navíc mi vůbec nechutná většina zeleniny. Musela bych se tedy přemáhat a stálo by mě to hodně sil a stresu. Myslíte, že existuje nějaká cesta, jak postupně přejít k vegetariánství a překonat svou velkou nechuť k zelenině? Předem děkuji za Váš čas a Vaše odpovědi, s pozdravem Jana K.*

Odpověď: Přejít od naší typické „zapláčavající“ výživy k vegetariánství je skutečně problém. Podvědomí těla je na ni „vibračně“ fixováno a zaživací trakt zvyklý. Jsou dvě možnosti. Pro ty se silnou vůlí a výdrží postupný přechod tak, že jedno jídlo denně zůstane tradiční s masem, ostatní vegetariánské. Po roce se pak přejde komplexně. Je to ovšem strašný tlak na vůli, protože proti vám působí tradiční česká společnost ve stylu: „vem si, je to moc dobré“, pro jednu atd. Ustoupí se jednou dvakrát a už se „vezeme“. Vyzkoušeno, a to mám vůli dost silnou. Lepší přechod je „hákem“ přes třídenní hladovku. (Pozor na zácpu!) Po ní jen vegetariánské bez výjimek a tělo je celé rádo, že má vůbec něco ve stylu „hlad je nejlepší kuchař“. Následně se člověk se začne cítit jakoby lehčí a z počátku nemá takovou výdrž a rasanci. Zeleninu je třeba se naučit chutně připravovat zejména kombinacemi a kořením! J. Staněk

• *Otázka: Na některé z přednášek také mluvíte o **lidech s černou nitkou**. Zajímalo by mě, jak a kdy se tyto lidé své černé nitky mohou zbavit. Oni záměrně páchají zlo, a tak absolutně nepocítují potřebu jakéhokoliv duchovního vývoje. Jak se tyto lidé mohou dobrat nějakého vývoje, když v sobě mají něco, co je neustále nutí ke zlu?*

Odpověď: V mariánských zjeveních jsou označováni jako ti, kteří pohlédli na tvář satana a podle zjevení jim není pomoci. Nevím, pouze si myslím, že pouze v dané inkarnaci. To je ono, co je nemožné u člověka, je možné u Boha, tj. z hlediska věčnosti. Teprve přechodem mezi světy při vlastní těžké smrti může dojít ke zvratu. Nemyslím si, že by satanovi poskocí byli předělatelní za života odpojením černé nitky. Oni si ji připojili sami a jejich volbu respektuje i Bůh. Musí se přesvědčit o její sklizni, hovory H nic neřeší. J. Staněk

• **Otázka:** Z dopisu: *...nevidím kolem sebe žádné feministky, ale jen utahané ženské pracující v třísměnném provozu a starající se obětavě o rodiny a které někdy padají únavou. Muži jim ještě vyčítají, že se doma válí na mateřské a oni musí do práce vydělávat peníze.*

Odpověď: Bud'te ráda, že nevidíte ještě feministky jako rozmnoženou masu. Zaplať Pán Bůh že u nás jsou ty ženské, které jsou. Ještě nezkažené feminizmem. Muž, který ženě vyčítá, že musí chodit do práce vydělávat peníze, je degenerace v duchu, protože tvořit je normální a má naplňovat jeho duši pocitem užitečnosti na světě lidem, v duchovní úrovni Bohu. Povaleč je ten, o kterém se v bibli píše, že svou hřívnou (schopnost tvořit) zakopal. Byl po právu shledán jako ve stvoření nepotřebný tj. k ztracení vhodný. J. Staněk

• **Otázka:** Z dopisu: *...Mohu z vlastní zkušenosti potvrdit, že starání se o děti je stejně namáhavé jako služba v práci...*

Otázka: Bohužel musím nesouhlasit. Ta žena, která to tak cítí, se plně nenabíjí z Ženského Principu ve stvoření! Pravá matka prací s vlastními dětmi necítí jako zátěž! Jestliže cítí „Parsifal“ Dvorský by o ní řekl, že je převrácenec. Neboli je poškozená feminizmem. Když se dělá cokoliv srdcem a s chutí, není cítit únava. Znáám to u sebe od včel a viděl jsem to u pravých matek při jejich péči o děti. Obdivoval jsem je a žasnul. Jsem fascinován tím, co vydrží pravá žena při péči o děti a necítí únavu. Jakmile cítí žena u vlastních dětí únavu, není dokonale energeticky napojená na Nebeskou Matku. J. Staněk

• **Otázka:** Z dopisu: *Nikde nepíšete o pomoci mužů ženám v domácnosti.*

Odpověď: Nepíší proto, že to vidím i kolem sebe jako samozřejmost, i s tím, že žena uklízí více. Je to proto, že je přece jen tvůrkyní domácího prostředí a má větší nároky na míru uklizenosti. Muži jsou bordeláři a práce v domácnosti je více unavuje. A není dost dobře možné natrvalo donutit masu mužů k míře uklizenosti, vyžadované ženami. To by psychicky cítili jako šikanu, vnucování ženského způsobu vnímání světa a ztraceli by pocit domova. Větší míru angažovanosti žen při údržbě domácnosti musí nahradit jinak. J. Staněk

• **Otázka:** *Vážený pane Staňku, nelíbí se mi Vaše rčení, že odchodem sexuality a hormonální nabitosti ženy moudří. Znevažuje to mladé ženy, které se snaží. Dále se mi zdá, že Vám dělá dobře, když naštvete feministku, že je celkově zatracujete a neumíte jim odpustit, že s nimi nemáte trpělivost jako s jinými nemocnými. (Řekl jste, že na Vás působí jak rudý hadr na býka). Mám dojem, že nastartovat léčbu feminizmu musejí především muži. Feminismus podle mě vznikl až na základě mužského duchovního selhání, ty ženy si samy nemohou pomoci, protože muži neumějí na jejich dobré či špatné ženské a mateřské chování vhodně reagovat.*

Zmínil jste, že islám se nyní těší nebývalému rozkvětu, až Vás to znepokojuje. Mne ne, islám na dle mého názoru světě má úlohu krotit horkokrevné lidi, aby nechali Evropu na pokoji a žili tam v určité úrovni duchovního vztahu muž-žena, který není plnohodnotný (ženy - lidské samice), ale uklidňuje atmosféru, takže se nerodí celá hejna teroristů. V Evropě pak vzniká relativně chráněný prostor na vývoj manželské lásky ve vyšší úrovni bytí, která je po nás žádána. Případá mi, že se snažíte svou veřejnou činností oslovit jen spoluvibrující lidi, že s nimi pomlouváte nevědomé. Tak jestli by nešla vymyslet taková forma činnosti, která by i v nevědomých mohla podpořit to dobré, aby po rozsvícení toho dobrého sami posléze přišli na své špatné stránky. To mě napadlo proto, že občas i načančaná feministka se špičatými botama a sexy garderóbou se zastaví třeba u nějakého děčka v kočárku a něžně se na něj podívá, nebo na malé štěně. Že kdyby se to dobré podpořilo veřejnou Vaší činností, kdyby Vaše činnost ztratila ty rysy netrpělivosti a našťvanosti z Vaší strany, že by byla usnadněna práce andělů, že byste andělům těch dotýčných postižených feminismem jakoby prošlapával cestičku a rozsvěcel jim v duších lidí anténky, a oni by pak měli ke svým svěřencům blíže a mohli je lépe ovlivnit svým světlem. Mně to přijde, že se od nevědomých odtahujete jako sektář, na to, jak bohatě jste duchovně obdařen. A že je klidně chcete nechat „neprojit“. Petra H.

Odpověď: Milá paní Petro, děkuji za Váš dopis a v něčem s Vámi souhlasím a v něčem nikoliv. Nepochopila jste můj bonmot o tom, že ženy stárnutím moudří a muži ztrátou potence blbnou. Je ořpen u výroku o ženách o to, že ženy více než v 90% nezvládají svou emocionalitu a pudovost, která jim zastírá rozum a nadhledové jednání. To jsem odpovídal v okolí. O sexualitě u žen v bonmotu není řeč!!! U mužů naopak o sexualitě řeč je, protože dokud ji mají, dotud jsou aktivní a tvoří, protože se chtějí předvést, aby ukázali svou užitečnost pro ženy a svět. Emocionalita (ne sexualita) převedená do rozumu a logiky znemožňuje i přesné přečtení bonmotu!

Tím navazuji na další část námitek, že totiž jsou mladé ženy, u kterých způsob života se nevybívá v supermarketech. Ano, to je těch 10% duchovních lidí v populaci, žen hlubšího založení. Ony jsou součástí duchovního jádra národa, a těch se samozřejmě námitka netýká. Já ovšem jsem přesvědčen, že to tyto ihned vycítily, že se jich to netýká. Také že každé pravidlo má výjimky. Kdybychom měli cokoliv říkat s nárokem na 100%ní přesnost, museli bychom jen mlčet!

Píšete, že mám feministkám odpustit, protože je to často reakce na selhání mužů. Já nemám co odpouštět a moje „odpouštění“ má na chod věci stejný vliv jako červení mravenci na rezatění zemské osy. Rozhodující je, jestli odpustí Bůh. A já vidím na jejich dětech, že nikoliv. (Třeba mám špatné oči?) Proto píši, že feminizmus je nový mor, jehož následky se projeví až v několika následných generacích! Ale máte pravdu, že většinu feministických zvrnutí způsobují muži svým selháním! Ale příčinou tohoto selhání je ztráta duchovnosti u mužů, které je vyvoláváno výukou ve školách a skrze kulturu dříve dialektického, nyní tržního ateizmu. To stále píši, tedy posloupnost ateizmu neboli vláda peněz, duchovní prázdnota mužů neboli bezcharakternost a na to feminizmus jako následek. Kdo si přečte moje články, všude tuto posloupnost mé logiky musí vidět. To, že jsou oprsklé feministky až na konci, neznamená, že je to omluví před následky chodu věcí, neboli dostanou pardon od Správce chodu mlýnů.

Pokud se týká mé trpělivosti, tu skutečně nemám. Už otec mne peskoval slovy: Já jsem se celou válku modlil, aby se na vás (se sestrou) neprojevila, a projevila. Do tebe vnesla netrpělivost! Měl pravdu, trpělivost nemám a závidím ji druhým. (Ještě k tomu.)

K tomu jak nevidím „spoutání a zotročení islámských žen“ už nechci nic dodávat, protože do toho tak dalece nevidím. Musel bych se pohybovat v originálu, a ne jen odcitovat z TV. Ale „jako naschvál“ přišel ve stejném týdnu jiný dopis, tak Vám z něj doslova ocituji.

„A že muslimské ženy působí více žensky? Je to možné, ale ty mají své muže pěkně omotané kolem prstu. Moje sestra je 30 let provdána

v Saudské Arabii, tak vím, o čem píš. Ty finanční nároky by žádný český muž nevydržel! (platí jen ve středních vrstvách) Ty chudobné chudery bydlí v hliněných chatrčích a každý druhý rok mají dítě. A náš arabský kolega, pracující teď v Česku, se nestačí divit, jak se čeští muži otřesně chovají k ženám! Pochopitelně ne všichni. Řekla bych, že nejlepší muslimky jsou provdané Češky.“ Konec citátu.

K tomu bych jen dodal: 1. Není to jen ve finančních nárocích, protože nová doba žádná empatické spojení a komunikaci, vyšší úroveň vztahu muže a ženy. 2. Některé ženy si takové otřesné chování od českých mužů i zaslouží. Tečka.

Pokud se týká „součinností s prací andělů“ vidím to tak, že je tu jen velmi málo lidí, kteří se jimi nechají inspirovat a vést. Pak chudáci andělé chodí a nemají se o koho opřít. Pracovat v této dimenzi mají ovšem lidé v těle, ale „nejsou lidé“, myšleno na práci. Na konzum je ovšem lidí dost! V knihách že píš, že projdou jen ti, kteří se snaží. Podle Vás je to sektářství, prý co ty davy nevědomých! Musím Vás opět zklamat! To je jen moje zbožné přání a nadměrné spoléhání na boží milosrdenství!!! Aby prošli ti, kteří se alespoň snaží. Mám pořád pocit, že to bude daleko tvrdší, jen to nechci říkat. Totiž že projdou jen ti, kteří se kvalifikovaně neboli s výsledkem snaží. Ti, kteří se svým životem a vyzářováním dostanou do Řádu. Kéž bych tam prolezl i já! J. Staněk

• *Otázka: Vážení přátelé v Agape, měla bych velkou radost, kdyby v letošním Občasníku zůstalo místečko na tematiku přechodu na vyšší duchovnost, vibrace Země a rok 2012. Marie M.*

Odpověď: O přechodu na vyšší duchovnost Země zvyšováním její vibrace, která se projevuje urychlováním času tj. zrychlováním procesů včetně karmy jsem přečetl. Protože mám zpomalené vedení, nevěnoval jsem tomu příliš pozornosti. Nesedí mně totiž ono „matkozemování“ ekologů. Zeměkoule je totiž shluk atomů a připadá mi to jako varianta dialekticko-materialistické představy, že by se tyto atomy domlouvaly na tom, že vytvoří vyšší a ještě k tomu duchovní celek, Matku Zemi. Vidím v té představě absenci Stvořitele v myslích nositelů takového pojetí. Hybatele kosmu, v jehož vůli se atomy do jednoho pohybují, v Jeho vyzářování se zachvívají. Třeba i prostřednictvím jemnohmotných „převodových pák“ bytostných, jak o tom píše Abdrushin.

Představa „chytré hmoty“ je jen odvozena z učebnic biologie, kde se praví, jak se atomy v pramoci jen tak od sebe složily v živé buňky a vše živé.

Přesto mně to nedalo, a protože nepodceňuji žádný názor, zejména ne takový, který vychází z pozorování dějů kolem, v noci mi to leželo v hlavě. Asi jsem při tom polobdění šlápl na hrábě a rozsvítilo se mi. Zvyšování oněch vibrací je jemnohmotného původu a je Stvořitelem předem zabudovaným mechanismem, který se spouští negativními myšlenkovými pochody mas lidí. Tyto vibrace, probuzené zvrhlo materialistickou a ateistickou civilizací na zeměkouli, vyvolávají urychlení a odkrytí všeho, co má být odkryto. Aby urychlily přechod lidstva do vyššího stupně bytí a zachránily jej od dlouhotrvajícího rozkladu. U toho asistují i neviditelní vůdci lidstva, oni Elohim. To oni vnímavým lidem vnukají návody chování, které jim a těm, kteří chtějí, umožní projít touto zátěží. Ta bude podle mne vykonávat tlak zejména na tělo, nervy a duši jednotlivého člověka.

Léčení celků, tj. národů a států není možné, protože na mocenských postech civilizace se až do času smějí různí skeptici a dialektici, oni věční „sysisfos“. Nevím, jestli nemám špatné oči, ale vidím, jak ve chvění těchto vibrací se vynořují na povrch všechny vrozené dispozice k nemocem, všechny vady stravování a vedení života, vady vnitřního duševního života, všechno poškozování přírody i bližních. Úchylové se přímo rojí. Toto zrychlené vynořování je postupné, jako když při odlivu opadá voda. Proto neděsí tržní materialisty, kteří pokračují ve svém řádní. Ti, kteří mají málo duchovnosti, pozorováním jejich řádní ztrácejí víru v konečnou spravedlnost, protože karmické následky nevidí ihned. (Kdo má málo, bude mu odňato i to, co má. Ježíš.)

Ti, kteří jsou duchovní, mají čas se rychle opravit podle objevivších se potíží. Opravit myšlení, životosprávu, chování k přírodě. Nepřipojovat se k zvyšujícímu tempu, které připojivší se udolá, vyčerpá jim vitalitu! Viz „techna“ hudby a všechny rychlé a kakofonické „bity“, ke kterým jsou duchaprázdni jakoby puzení. Je to vábení hudebníků krysářů, plýtvající vitalitou těl a nervových soustav. Je to ne-nápadné, jako synchronním krokem pochodující vojáci na zdánlivě nezničitelném mostě! Aby vydrželi, „tanečníci“ si pomáhají drogou extázi.

Duch je nadčasovost, harmonie, vnitřní klid, který nevyčerpává vitalitu těla. Rozvrat ducha je stejně vidět na mazanicích moderních malířů, které zobrazují rozvrat v jejich nitru, a líbí se to těm, kterým to rovněž rezonuje s vnitřním rozvratem. Vidím kolem sebe, jak všichni spěchají, aby mohli umřít bohatí a v kalupu s pocitem, že nic nestihli. Já nikam nespěchám a co jsem chtěl, jsem stihl. (Vidět slávu boží ve stvoření.) Můj názor na zvyšování vibrací je tedy netypický a nikomu jej nevnučuji. Kdo chce, ať se dívá kolem a uvažuje. Zpracovávám celou věc v článku pro Phoenix pod názvem: „Vzorec chování je novou archou Noemovou“. Pokusím se v něm popsat, jak se podle mne vyhnout mlýnům apokalypsy a přejít tak do nové, lepší doby. Ta se vytvoří tak, že nehodní se úspěchají sami pod dojmem zrychlujícího se času. J. Staněk

• *Otázka: Milé Agape, po dlhej dobe sa na Vás opäť obraciam s otázkou. V poslednej dobe ma dosť trápi otázka vzťahov. Rozmýšľam, či naozaj existuje na svete len jeden človek, ktorý je pre druhého tým „pravým“ partnerom. Zdá sa mi, že ste kdesi spomínali, alebo písali, že takých môže byť viac, ale neviem kde v tom množstve kníh a prednášok to mám hľadať. Ide o to, že som neustále vo vzťahoch nespokojná a mám pocit, že mi niečo chýba. Neviem, či je chyba vo mne a či nemám len príliš romantickú a naivnú predstavu o tom, aký by vzťah mohol byť. Stále túžim po vzťahu harmonickom, bez hádok a stále živej láske. Viem, že nie som dokonalá a tak ani môj vzťah nikdy nebude, ale aspoň sa tomu priblížiť. Nedávno som bola sklamaná tým, že počas prvej spoločnej dovolenky s partnerom sme si nemali takmer čo povedať, skôr sme sa stále hádali. Dospelo to takmer k rozchodu, ale nejak sa to spravilo. No odvtedy som dosť neistá a občas ma to ťahá inam. Aj keď ho mám veľmi rada a je to jeden z najlepších ľudí, akých poznám...stále tomu dávam šancu. Niektorí sa mi smejú, že prečo ma to v mojom veku už trápi, mám 23, ale ja nechcem svojim hľadaním nikomu ublížiť a ani ma nebaví striedať partnerov... túžim len po jednom vzťahu, kde by obe strany boli šťastné. Neviem, či som v detstve nepozerala príliš veľa rozprávok, alebo som niekedy v minulých životoch takú lásku zažila a teraz ju hľadám...neviem.*

Vlastne som sa Vás ani nič neopýtala...no prosím Vás o Váš názor na to neustále hľadanie...Je tá chyba vo mne? Ďakujem veľmi pekne

za Váš čas. S pozdravem, Daniela

Odpověď: Opravdu nevím, zda se ke každému muži či ženě hodí jen jedna žena či muž k vytvoření ideálního vztahu. Swedenborg, kterého prováděl anděl, to tvrdí. Člověk prý stále hledá proto, že hledá původní druhou polovinu, kterou Bůh stvořil. Drtivá většina ji v pozemském životě nenajde, protože při rozhodování o partneru kalkuluje zisk, nikoliv dát.

Vaše nezdravý v hledání partnerů se zdají mít jiný kořen. Naznačuje jej popisovaná první dovolená, při níž jste si neměli co říci. To nic neznamená. Nejlepší vztah je ten, kdy se mluvit nemusí! Komunikace beze slov, to je komunikace nebeská. Já jsem ji poznal s otcem, i když jsme spolu nesouhlasili, každý věděl, co si druhý myslí a jeho mínění a zájem plně respektoval. Prostě toho času to ten druhý vidí jinak, zřejmě to tak potřebuje vidět. I když jsem nesouhlasil, tak jsem mu s tím pomohl, „ať má dušička klid“!

Komunikace mezilidská je ovšem mnohem těžší! Tam je skutečně jiné vnímání světa a hodnot. Zažil jsem ji také, ale jen v krátké době zamilovanosti čtvrt roku. Pak se to pokazilo z duchovní nedostatečnosti obou a udržuje jen v únosné rovině. Takže trvalou dokonalost se zřejmě podaří najít až v ráji, jde o tu přínosnou míru.

To, že mu „dáváte šanci“ je podle mne debaklový postoj. Podle mne je partnera nutné přijmout takového, jaký je, včetně jeho domnělých i skutečných chyb a přemýšlet, co mu dáte Vy, čím jej obohatíte. A bez zpětných nároků vděčnosti, protože darované je dávané Bohu. On určí co, kdy a jak Vám vrátí. Partnerovi tedy dáváte. Abyste neházel perly sviním, musíte mít jistotu, že partner je duchovní, tzv. věří v konečnou spravedlnost a má charakter. Jen ten zajistí, že jakmile začne dostávat, začne v něm vznikat pocit, že musí vrátet, aby nebyl dlužen. Tím se nastolí onen kolotoč dávání. Ateista užívač ovšem nikdy nedojde k závěru, že by měl vrátet, neb bere jako program, urvat, co se dá. Když přijde doba návratu, vytratí se brát jinde. Takže v tom to je, ve výběru partnera, v kritériích. Hezký, bohatý, úspěšný? Kdepak. S žádným takovým není pravá Láska. Vždyť čtete ty pohádky, to je ona Kráska a zvíře a zakletí princové a princezna v záby. Milují se ne těla, ale duše. Takže ve Vašem případě si myslím, a mohu se mýlit, je to v kritériích výběru partnerů. J. Staněk

• **Otázka: Co říkáte možnému postavení amerického radaru v Česku nejen s ohledem na zdraví lidí, ale i z důvodu že by existoval kus amerického území v našem státě, na které by neplatila ani naše justice? Je to v podstatě zabránění cizího území, stejně jako před válkou v Mnichově, kdy čeští vládní činitelé souhlasili s protektoriátem. Není tím ohrožena i naše suverenita?**

Odpověď: K nalezení odsuzovače radaru se obraťte jinam, zejména na komunisty, kteří u nás v normalizaci rozmísťovali atomové rakety. Tam najdete nyní rozhodné a charakterní stoupence suverenity. Zdravotní důsledky radaru jsou v rámci dnešního silného elektromagnetického smogu podle mě zanedbatelné.

A naše suverenita? Vy nějakou vidíte? Což neexistuje jen suverenita manipulátorů davů? Vždyť jako přičetné nacházím u nás tak 10% populace, a s těmi chcete vyhrát volby a vládnout proti bankám a mafím. Radar je podružný problém, odlákavající pozornost od podstatných. Do jeho účelnosti z hlediska USA nevidím, ale do protiamerických tažení mne nevlákáte. A to přesto, že americké je velmi často úpadkové, nad filmy a seriály se mi zvedá žaludek. K mojí lítosti se mi navíc zdá, že Amerika od války duchovně upadá. Když proti něčemu, tak pro něco lepšího. A vy tedy proti Americe a pro islámce, nebo pro Čínany, nebo pro Rusy, Indy, nebo pro Němce? Nejlepší by byli ti současní Němci, ale kdo zajistí, že se nezmění? Pro suverenitu je rozhodující ochota drtivé většiny padnout za její obranu, a ta není. Ve verších z roku 1968 se psalo:

„Na ochranu naší banky, jsou potřeba ruské tanky,
Vždyť to h..., co tam máme, ani si neuhlídáme!“

V současnosti to platí stále s tím, že jsou potřeba nějaké tanky. Ty ruské byly moc drahé, protože se za ně platilo zlomenými dušemi. Americké ponechávají daleko větší míru svobody, viz ty protesty. Kdyby tam měl být ruský radar, tak by ani ten dotaz nebyl položen. J. Staněk

Přečetli jsme za Vás

Příloha Lidových novin ze dne 24.8.07 - článek „Proč? Vědci hledají odpověď na otázku tak důležitou, že jste si ji možná nikdy nepoložili“ (Linda Kholová)

Proč vlastně lidé dělají sex? Jistě ne výhradně kvůli lásce či fyzické přitažlivosti. Spočívá jeho význam jen v množení? Ale vždyť nepohlavně se mnozíci tvorové si předávají dvakrát více svých genů, což se zdá být pro vývoj druhu mnohem efektivnější. Zdá se, že sex se musí lidem ještě nějakým způsobem „vyplatit“. Jistě odpovědi nabízí čerstvý výzkum psychologů Cindy M. Menstonové a Davida M. Busse z Texaské univerzity v Austinu. Zeptali se téměř 2000 lidí, proč si nedávno zasouložili... a shromáždili celkem 237 různých důvodů.

Od oduševnělých pohnutek „chtěl jsem být blíž Bohu“ až po trapně jednoduché „byl jsem opilý“. Někteří respondenti sice byli poháněni upřímným zájmem zplodit dítě, ale přišlo se i na erotický aspekt bolesti hlavy. Ne jako důvod k odmítnutí, naopak někteří lidé odpověděli, že si sex dopřáli jako bezva lék na migrénu. Pravda, důvod skončil na seznamu četností odpovědí až na pozici 173. Ostatní říkali, že jim sex „pomohl usnout“, „spálil kalorie“, že jim někomu „oplatil laskavost“, „zahřáli se“, „zranili nepřítele“ nebo „změnili téma konverzace“. Pro někoho představovala soulož „dobrý tělocvik“ a byli tací, kteří skončili s kýmsi v posteli, „protože si na troufнул“. Ženy často popisovaly spíš emocionálně zabarvené důvody („uvědomila jsem si, že jsem zamilovaná“), kdežto mnoho mužů bylo k sexu motivováno touhou vylepšit si pověst a získat respekt.

Často důvod, který udávala obě pohlaví, sice byl, že je „ten člověk přitahoval“, ale vědci si myslí, že to mohlo být způsobeno nechutí

žen přiznat se k méně ušlechtilým důvodům k souloži než jsou city. Všechno marné - u obou pohlaví stejně na celé čáře zvítězil důvod „chtíč“, který porazil i důvod „láska“. Studie třeba zjistila, že starší ženy mají často sex z povinnosti, asi jako moje známá, která zodpovědně ulevuje manželovu pnutí po středeční večeři. Někdo se zase cítil být natolik nejistý ve svém vztahu, že se svým partnerem absolvoval sexuální proces, protože to byl jediný způsob, jak s ním mohl strávit čas.

Taková americká herečka 30. let Joan Crawfordová by mohla seznam rozšířit svou legendární hláškou „potřebuji sex kvůli pěkné pleti, ale radši ho dělám z lásky“. Troškou do mlýna by mohl přispět i Bill Clinton, jenže své avantýry s Monikou Lewinskou zpětně litoval se slovy: „Udělal jsem to z toho nejhoršího možného důvodu. Protože jsem mohl.“

Američané jsou proslulí tím, že dělají výzkumy snad na všechno mezi nebem a zemí. Jaký je smysl „sexuálního seznamu“? Může ulevit černému svědomí třeba těch, kteří se v brutální kocovině probudí vedle neznámé osoby. Jak je vidět, lidé už měli i imbecilnější důvody, proč si s někým užít výměnu genetických informací.

Vážený čtenář necht' si povšimne kontrastu tohoto článku s naší knihou „Láska muže a ženy z pohledu duševních a duchovních sil“.

Z naší práce

Poznámka k pokračujícímu pozorování kolem výživy a vitamínových doplňků.

Zhruba před dvěma roky jsem upozorňoval na objev nového významu hladiny homocysteinu v krvi pro udržení imunity, zpomalení stárnutí a snížení incidence nádorů. Také na příznivý vliv multivitaminového přípravku Vita senior na mne, kdy mi zmenšil únavnost. Slíbil jsem pokračovat čtenářům Občasníku ve sdělování pokroků v poznávání zdravé výživy, tak jak ji sleduji na sobě. A tak přidávám dvě zprávy.

Nejprve ta dobrá. Kolega lékař nechtěl plynout vitamíny jen tak, protože také čte zprávy o jejich neúčinnosti, a tak si nechal změřit homocystein za 350 Kč. (Pojišťovna nehradí.) A velké zděšení, hodnota 15. Začal pobírat Vita senior a po třech měsících opakovaný test 7,5. Tedy norma a velká radost.

A nyní ta špatná. Pomocí Oberonu si měřím vitalitu buněk různých orgánů a mimo jiné jsem si prověřoval vliv vitamínů. U mne zabírají jak proti nachlazení, tak na celkovou čílost. Pobíral jsem tedy vitamíny, speciálně C a B12 a ajta! Při notorické silné dotaci došlo k oslabení vitality buněk a tkání. Asi tak, že vybičují výkon, ale vitalitu samu tkání nedodají. Vitalitu dodá tkání a tělu pouze jeho vyčištění od metabolitů očištnými kúrami, které v současnosti zkouším. Zejména je nutné očistit a ozdravit tenké a tlusté střevo, která jsou odpovědná za míru využití živin z potravy. Vše následně popíši v člancích ve Phoenixu jako Hledání nové archy Noemovy. Podstatně účinnější se jeví vitamíny přirozené v rostlinách, kde je obsažena také vibrace příslušné rostliny, která tím působí jako mírná léčivka.

Prozatímní závěr tedy zní: od května do prosince vitamíny v doplňcích systematicky nepoužívat, kromě onemocnění a nachlazení, od ledna do dubna je jejich přidavek ve vitamínových komplexech užitečný a může předejít nachlazení a jarní únavě. J. Staněk

Před pár dny - 2. 9. 2007 - skončil **týdenní pobyt ve skautském táboře Randulka** (viz upoutávka ve 2. čísle letošního Občasníku) v nádherném přírodním prostředí u Boskovic. Jelikož jsem zde téměř celý týden prožil, a to nejen jako přednášející, chtěl bych na těchto stránkách vyjádřit organizátorům velké poděkování za nesmírně vydařenou akci. I když mají organizátoři zkušenosti s pořádáním „běžných“ skautských táborů, toto byla jejich první akce, na které se setkali lidé různého věku ze všech koutů republiky i Slovenska, a mohu říci, že se jí zhostili na výbornou.

Pro účastníky byla připravena nejen celá řada zajímavých přednášek (Josef Staněk, Karel Funk, Antonín Červený, zástupci ekoporadny Veronica Brno, Jiří Mazánek - muzikoterapie, Zdeněk Zemánek - astrologie a regresivní terapie), ale i výlety do okolí (Punkevní jeskyně,

Boskovice aj.) a spousta doprovodného programu (hry, meditace, indiánská sauna, večerní posezení u ohně aj.), že se určitě nikdo ze zúčastněných nenudil. Ti, kteří svoji účast rozmýšleli a z různých důvodů se nakonec nezúčastnili, mohou jen litovat, že přišli o výjimečně vydařený týden.

Věřím, že po úspěchu tohoto prvního ročníku bude následovat příští rok ročník další a sám se již na něj velmi těším. Bohužel počet účastníků je omezen na 30 lidí...

A. Červený

Přednáška dr. Staňka.

Recenze knih

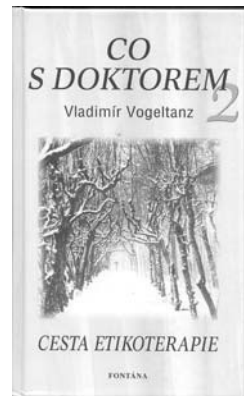
- Vladimír Vogeltanz - *Co s doktorem 2, Cesta etikoterapie*, vyd. Fontána, 2007, ISBN 80-7336-357-7

2. díl velmi úspěšné knihy „Co s doktorem“ MUDr. Vogeltanze, který zde ze své praxe přibližuje skutečné příběhy klientů. Dotýká se tak řady konkrétních nemocí - deprese, bulimie, roztroušené sklerózy, křečových žil, rakoviny i řady nesprávných životních postojů. Jaká je tedy medicína na prahu 21. stol. pohledem bývalého lékaře, nyní etikoterapeuta? Jaké jsou hranice klasické medicíny a co jí chybí? Co může nabídnout etikoterapie?

Pomocí knihy se tak dostáváme do příčinné oblasti nemocí, kam může proniknout každý z nás, je-li toho už schopen, nebo s pomocí terapeuta. Dr. Vogeltanz přibližuje etikoterapii jako diagnostickou a léčebnou metodu, její náhled na vznik nemoci i cíle, které klientům nabízí.

Etikoterapie se přes nemoci a životní problémy člověka dostává k mravnosti jeho duše, postojů, rozhodnutí, činů. Právě proto etikoterapie může uzdravit nejen každého člověka, ale i celou společnost.

Kniha je tak zajímavá a poučná, že ji doporučujeme každému čtenáři. Tak jako dříve byl v knihovně každé rodiny „Domácí lékař“, dnes by vedle něj neměla chybět právě tato kniha. A. Červený

- Ernst Muldašev - *Hledání města bohů I, Neuvěřitelné výsledky tibetské vědecké expedice*, vyd. TML v r. 2005, ISBN 80-239-5364-8

Ve 3. čísle Občasníku z r. 2004 jsme dělali recenzi knihy E. Muldaševa - *Z koho jsme vznikli? Neuvěřitelné výsledky vědecké himalájské expedice*. Kniha nás tehdy velmi zaujala a čtenářům jsme ji vřele doporučovali k přečtení.

Nyní se nám dostal do rukou další kniha tohoto věhlasného ruského očního chirurga a můžeme říci, že nás zaujala snad ještě více než ta předchozí. Vše začalo tím, že si Muldašev všiml, že posvátná hora Kailás v Tibetu měří 6666m („dábelské číslice“) a zcela náhodně přišel na to, že hora je vzdálena 6666km od Severního pólu. Ihned si zašel koupit veliký glóbus a začal na něm spojovat místa s dalšími pyramidami a starobylými monumenty po celém světě. Výsledky, které se svým týmem naměřil (a následně ověřil u nejlepších matematiků a fyziků!) jsou naprosto neskutečné a je zcela vyloučeno, že by mohlo jít o náhodu.

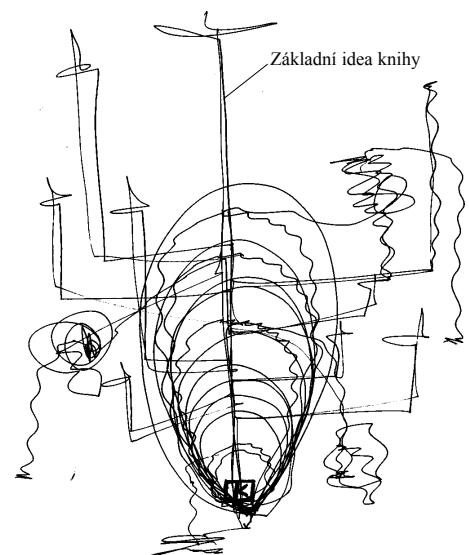
Podle všeho byl kdysi - po poslední, čtvrté apokalypse - vypracován světový systém ochrany Země před lidskou negativní psychickou energií, aby se zabránilo vzniku další, už páté, apokalypsy. Zahájení výstavby tohoto světového systému ochrany Země nastalo zřejmě po Světové potopě před 850 000 lety. Počátkem byla hora Kailás, dále pak na povrchu kontinentů, jež se osvobodily od vody (Mexiko, Egypt, Anglie atd.), tak i pod vodou. Základní objem prací výstavby světového systému pyramid a monumentů dávnověku byl ukončen podle všeho před 75-80 tisíci lety, přestože výstavba pokračovala i mnohem později tvorbou doplňujících objektů systému (Arkaim, Nazca aj.).

Stavbu zřejmě prováděli Atlantáné a raní Árijci, kteří po Světové potopě zůstali naživu a používali přitom výpočty a nám neznámé technologie Šambaly.

Fakta, která Muldašev v knize dokládá, jsou tak fantastická, že se čtenář mnohdy neubrání pocitu, že jde o „vykonstruovanou fantasmagorii“, kterou chce autor čtenáře ohromit. Přestože jsem knihu přečetl jedním dechem a mé nadšení neznalo mezí, raději jsem ji nechal ověřit u J. Brzobohatého, u kterého mám jistotu, že se v podstatě nemýlí. Nechal jsem si tedy od ní nakreslit automatickou kresbu s dotazem: „Je základní idea knihy správná?“

Detailní popis kresby (vpravo) není nutný, ale ten kdo se již v našich kresbách trochu vyzná, sám může posoudit, že základní idea knihy není v žádném případě špatná. Jsou zde sice vyznačeny určité odchylky a rozvírování, ale s tím se musí počítat, neboť není možné, aby jakákoliv kniha odpovídala Pravdě na 100%.

Z kresby mi tedy vychází, že Muldaševova myšlenka o apokalypsách a výstavbě světového systému ochrany Země může být správná, i když se v některých svých dalších a souvisejících hoptézách může mýlit. I tak ale knihu vřele doporučuji jako naprostý bestseller, od kterého se člověk neodtrhne, dokud jej nepřečte. A co si z knihy každý čtenář vezme, už záleží jen na něm samém. A. Červený

Fejeton

To, že si z nás dělají sdělovací prostředky z větší části legraci, je někdy k popukání a někdy přímo k vzteku. Dříve jsem se rozcílil hned, jakmile jsem si pustil večerní zprávy nebo přečetl denní tisk. Dokonce jsem si z toho důvodu odpojil televizi a z novin četl jen sportovní stránky. Nakonec jsem se však dostal nad věc. Když jsem si loni na podzim z důvodu sledování fotbalových zápasů Champions League znovu zapojil televizi, zkoušel jsem opět sledovat zprávy a zjistil jsem, že mě už nic nedokáže nadzvednout ze židle. Bahosklonně od té doby pozoruji politické dění u nás i ve světě, myslím si svoje a často se zasměji více, než kdybych sledoval nějakou grotesku. Někdy se však neubráním pocitu, že snad není možné, aby si z nás, obyčejných lidí, naši politici (a potažmo sdělovací prostředky) tak utahovali.

Naposledy to byla bitva o novou daňovou reformu. Český divák byl denně několik měsíců „masírován“ zprávami (většinou to byla hlavní zpráva dne), jak k této problematice postupuje jednání v parlamentu. Na obrazovkách jsme sledovali upoceně politiky po mnoha-hodinových jednáních, každý den byl někdo proti nebo naopak pro, přemýšlelo se o tom, koho sehnat a přemluvit, aby dal reformě hlas ap. Člověk, který se nad tím nezamyslel, nakonec získal pocit, jak těžká a náročná práce je politika, kolik vše zabere času aj. Mohli jsme se tak radovat z toho, že nám skončí pracovní doba odpoledne a pak jdeme domů a naopak politici musí jednat často dlouho do noci a většinou zbytečně, protože ten, kdo jeden den přislíbil hlas, druhý den řekl, že si to rozmyslel, nebo se objevila zcela nová „překážka“. Neustále se vypracovávaly nové a nové návrhy daňové reformy, ty staré se předělávaly, aby vyhověly i opozici a spousta jiných, veledůležitých činností zaměstnávaly v této oblasti naše politiky.

Jaké však bylo moje překvapení, když jsem pak zjistil, že hlavní bod, nyní již konečně odsouhlasené nové daňové reformy, je v podstatě snížení daní (tedy i zvýšení platu) asi o 80 Kč měsíčně u naprosté většiny českých pracujících! O tuto částku se totiž sníží daně lidem, kteří vydělávají do 15000 Kč měsíčně, což je podle průzkumů nadpoloviční většina našeho národa. Pokud by se vzal „průměrný“ plat 20000 Kč, tak by to bylo asi 200 Kč. No řekněte, není to směšné? Když se pak následně člověk dozví, že u platů politiků to naopak bude dělat mnoho tisíc, tak si zákonitě musí říci, proč taková habaďůra? Já vím, někdo může namítnout, že se zde projednávalo více bodů, jako je např. platba u lékaře aj., ale úplně celkový efekt celé reformy je ten, že „chudí“ budou jako vždy bítí, „střední třída“ ani nevydělá, ale ani neprodělá, a ti „bohatí“ jako vždy na podobných změnách vydělají. V každém případě však to, co se točilo kolem reformy bylo záměrně nafouknuté a politici si ve spojení se sdělovacími prostředky z nás - pasivních diváků - zase jednou udělali pěkné „blázny“.

Jenže co dělat? Volit někoho jiného? Psát petice nebo stávkovat? Všechny tyto počiny jsou bohužel na nic. Politikové mají vše ústavou tak pojištěné, že si v podstatě mohou dělat, co chtějí. Jestliže zvolíme někoho „lepšího“, pak věřte, že tento se bude po chvíli chovat stejně jako ti předchozí. Pokud ne, stejně ho kolegové v žádném návrhu nepodpoří a po uplynutí volebního období se v politice neudrží. Takže nám stejně nezbyvá než ležet u televize a buď se rozčilovat nebo si říkat, že boží mlýny je stejně jednou semelou a že za své činy jsou někde odpovědní (když ne před národem).

Jednu věc však lze udělat. Kromě toho, že se nebudeme rozčilovat a tím tak posílat našim politikům „posilující“ energii, měli bychom jim vysílat lásku. Myslím to vážně - pokud by to bylo v masivní formě od většiny lidí, změny by byly tak překvapivé, že se ani nebudu snažit vyspekulovat, co by se pak mohlo dít. Ale já vím, že to tak funguje, a proto s tím začnu, a hned dnes. Opravdu.

Další z námětů k zamyšlení, jak ovlivnit naši politickou scénu, je uveden níže. Jedním z těch opravdu slušných politiků, kteří naši Sněmovnou prošli, je p. Táňa Fischerová, a ta teď zakládá nové politické hnutí, se kterým by chtěla jít do příštích voleb. Na to, aby jakékoliv nové politické hnutí nebo strana byly zaregistrováni, je vždy potřeba alespoň 1000 podpisů. Pojďme tedy p. Fischerovou podpořit i s ostatními jejími příznivci pro začátek svým podpisem! A. Červený

Klíčové hnutí - základní principy politického programu

Autorkovou je Táňa Fischerová a její spolupracovnice.

Nový program pojmenovává základní principy, na kterých chce stavět v dlouhodobém horizontu. Jednotlivé části bude možné realizovat postupně, ale s prvními kroky je nutné začít hned. Program nenabízí pohodlí, ale podmínky pro činnost, která má smysl, prostor pro ty, kteří chtějí být aktivní. Nejen u nás, ale všude v demokratických zemích se zvětšuje prostor mezi politiky a občany, vzrůstá frustrace ze ztráty možností reálně ovlivňovat život ve svém okolí i ve své zemi. Program na tento stav reaguje a nabízí postupné kroky k proměně.

Ve všech oblastech našeho života je možné, aby nabídka společnosti pro uplatnění jednotlivce směřovala k jeho rozvoji. Formy vzdělávání, kultury a pracovních nabídek by měly poskytovat prostor pro kreativitu, osobní rozvoj, smysl, radost, svobodu, nezávislost a vědomí duchovního rozměru lidské existence.

Klíčovými pojmy jsou tvořivost, společenství, odpovědnost, dobrovolnost, svoboda rovnost bratrství, samospráva spolupráce a síť.

Hnutí usiluje o podíl na správě veřejného prostoru, o podíl na výkonné a zákonodárné moci, aby ji mohlo postoupit, aby snížilo moc státu a politické reprezentace nad životy a svobodným rozhodováním občanů. Buduje strukturu zastoupení pouze v té nejnútnejší míře, která umožní v současném systému takový záměr uskutečnit. Jeho nosným a klíčovým záměrem je vytvoření sítě svobodných, samosprávných a odpovědných, na mocenské správě v co největší míře nezávislých, obcí (společenství). Usiluje o stav, ve kterém moc bude svobodně postupována ke správě těch společných záležitostí, kde je to rozumné a hospodárné. Politický program směřuje k tomu, aby jeho reprezentace ve veřejné správě vytvářela podmínky pro možnost realizace nových forem.

Základní principy programu nejsou konečné, postupem času a s další prací a nárůstem spolupracovníků se budou rozšiřovat a zpřesňovat. Vítáme iniciativu každého, komu je naznačený směr blízký. Domníváme se, že každý může s tímto programem pracovat samostatně dál, sám vyhledávat další spolupracovníky, vést diskuse a prověřovat myšlenky. V tuto chvíli vytváříme společenství lidí, kteří chápou, že kosmetická změna není řešení.

Bližší informace naleznete na webových stránkách www.klicove-hnuti.cz nebo www.tanafischerova.cz

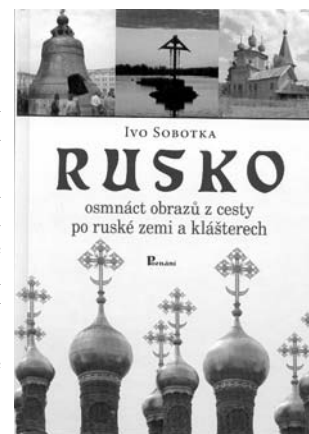
(Na těchto stránkách jsou i ke stažení podpisové archy.)

Doporučujeme

Kniha **RUSKO, osmnáct obrazů z cesty po ruské zemi a kláštorech**. Autor Ivo Sobotka, nakladatelství Poznáni, 2007.

Nově pojatá zpráva o cestě do jiné země, která je podávána jako dobrodružství cestovatele se skupinou nezávislých dobrodruhů s cestovním spolkem „Bezdomovec Tour“. Ta cestovala volně autobusem bez zajištěných noclehů nejen po turistických lokalitách, ale i v drsné ruské realitě. Dojmy účastníků jsou bezprostřední, nekaširované. Ukazuje dojmy řadového všímavého Čecha, cestujícího po ruském venkově, po iniciačních bodech ruského pravoslaví i místech bývalých gulagů. Obsahuje témata rozhovorů s autentickými Rusy, dojmy ze služeb všeho druhu včetně úředníků, celníc a policistů. Kniha je napsána takovým stylem, že člověk se do čtení tak ponoří, že následně má dojem, že tam při cestování byl také účasten. (A přitom ušetřil na výdajích.) Čtenář se seznámí nejen s pro nás nepochopitelným způsobem myšlení a chování Rusů, ale i s jeho zdroji, pravoslavím, velmocenskou duší, velkými rozměry přírody a všeho v Rusku a také s myšlenkovým dědictvím bolševictví. Také s velkou a širokou duší prostého ruského člověka. Doporučuji přečíst k rozšíření obzoru nekaširovanou zprávou o pro nás důležité zemi, ale také pro duchovní postřehy a vjemy autora, které v jiných cestopisech o Rusku nenajdeme. V těch je cestopis dokonce originální. Knihu je možné koupit v knihkupectvích za 180 Kč a nebo objednat v zásilkovém knihkupectví Poznáni, tel. 585225151. J. Staněk

Jak žije, co je a co vlastně nabízí Univerzita Alternativních Studií v Olomouci

Cílem a náplní výuky na Univerzitě je předávat studujícím znalosti a informace z oblasti medicíny a alternativních způsobů uzdravování k pomoci sobě i druhým.

Univerzita léčitelských umění, jak se dříve nazývala, zahájila provoz v Olomouci 24. 11. 2004 prvním ročníkem a dnes již má své pevné místo jak v Olomouci, tak také v Ostravě. Zakladatelem a ředitelem je Jaroslav Švenda, výkonný místopředseda ČMSLU (Česko Moravský Svaz Léčitelských Umění). Tento svaz dal své pozhennání a přislíbil odbornou garanci. Od samého počátku vyučovali na Univerzitě lékaři a profesori ze SZŠ a VOŠZ v Olomouci a odborníci z léčitelské praxe. V roce 2006 se změnil název na Univerzitu Alternativních Studií (UAS) a také byl otevřen 1. ročník i v Ostravě.

Letos v červnu slavnostně ukončilo studium prvních 12 absolventů závěrečnou zkouškou, které předcházelo vypracování seminární písemné práce na vybrané téma. Výstupem ukončeného studia je osvědčení o odborné způsobilosti v praxi v oboru alternativní medicíny, přírodního léčitelství, regenerace sil přírodními prostředky.

Dnes studuje na UAS 78 studentů. Výuka se řídí schváleným studijním a zkušebním řádem UAS, závazným jak pro studenty, tak i pro vyučující, kterých je nyní celkem 17.

Vyučování jednotlivých oborů probíhá podle předem vypracovaného harmonogramu a učebních osnov v daných termínech. Učební tématické plány rozpracovává vyučující včetně otázek, testů a doporučené literatury. Vzdělávací proces je upraven a řízen tak, aby odpovídal požadavkům doby a potřebě studentů k upevnování teoretických znalostí v praxi.

Obsahem tříletého studia (víkendového) jsou medicínské obory: somatologie, fyziologie, patologie, biologie, farmaceutická botanika a psychologie. Z alternativních je to reflexologie, fyto-terapie-gemmoterapie, biotronika-psychotronika, diagnostika-poradenství, výživa-strava, etikoterapie, právnícké otázky. Další předměty jsou již nepovinné např. muzikoterapie, ayurvěda, AURA-soma, SRT, SU-JOK, Aura-cesta ke světlu, barvy. Úroveň výuky je velmi vysoká a účinnost je pravidelně prověřována testy, pohovory a nakonec zápočty či zkouškou. Vyučování probíhá na Střední škole zemědělské v Olomouci a v Domě techniky, Ostrava - Mariánské Hory.

Chceme naši Univerzitu obsahem a kvalitou výuky postavit na úroveň vyšší školy za těsné spolupráce SZŠ a VOŠZ v Ostravě. Uzávěřili jsme zde velmi úzkou spolupráci s cílem více propojit klasickou medicínu s alternativní a doplnit tak chybějící články právě v této oblasti vzdělávání. Plánujeme rozšířit naši výuku o semináře a odborné kurzy pro širokou veřejnost i odborné kruhy.

Novinkou budou samostatné semestry, zaměřené na specifické obory reflexologie-fyto-terapie-etikoterapie, SU-JOK- biotronika, reflexologie-aromaterapie, reflexologie-etikoterapie. Tyto samostatné semestry připravujeme pro všechny zájemce o alternativní uzdravování, nejen pro studenty a absolventy UAS.

Díky pochopení PhDr. Ivy Pelikánové, ředitelky SZŠ a VOŠZ v Ostravě, otvíráme v těsné blízkosti školy obchod a poradnu „Zdraví z přírody“. Bude sloužit k praxi studentům a vyučujícím SZŠ a UAS a také všem nadšeným z oblasti alternativních metod i široké veřejnosti.

Na závěr dodávám, že rádi přijmeme a využijeme každý nápad, připomínku, nabídnutou spolupráci a vše, co by mohlo ještě více obohatit naši činnost, nadšení, náplň a kvalitu. Děkuji těm, kteří nás podporují a také všem aktivně pracujícím na UAS.

Mějte se rádi...

Jaroslav Š v e n d a

Bližší informace získáte na www.universita.kvalitne.cz

Nová nahrávka přednášek:

• **Sattva Opočno 2007, Relaxační týden s J. Staňkem, 30. 7. - 4. 8. 2007, jen MP3, 17hod, 400Kč**

- J. Staňk: - Otázka smyslu života a naší existence, 1h 57min
 - Jak vidím současnou situaci člověka, 2h 26min
 - Zdraví v našich rukách, 2h 04min
 - Udržení rovnováhy energií v těle, 2h 29min
 - Užívání odkazů našich předků a národa, 1h 56min
 - Křesťanská tradice v Čechách, 2h 17min

- A. Červený: - Souhrn zajímavostí z cyklistického putování po světě za posledních deset let, 1h 58min
 - Historie a vznik Agape, zkušenosti z léčitelství a automatické kresby, 1h 56min

Tento relaxační týden byl velmi přínosný a řekl bych, že přednášky patří zatím k nejzajímavějším ze všech, které jsme na našich stránkách nabídli. I když se názvy některých témat každý rok opakují, samotná přednáška je vždy úplně nová. Sám jsem např. nevycházel z údivu, když jsem si poslechl první přednášku J. Staňka. Ač jsem ji slyšel v různých podáních několikrát, tato mě zcela nadchla. Tolik zajímavých a nových informací jsem vůbec nečekal.

Přestože vím, že si nahrávky objedná vždy jen několik málo lidí, nyní apeluji na všechny naše čtenáře a příznivce, aby si nahrávku z této akce pořídili. Doporučuji ji totiž všem, neboť věřím, že alespoň něčím obohatí úplně každého. Navíc zde posluchač získá spoustu dalších námětů na přemýšlení, protože myšlenky, které zde jsou, ještě nebyly v této podobě nikde publikovány.

Např. otázka smyslu života je klíčová, protože od ní se odvíjí ostatní. Jestliže na tuto otázku neznáme odpověď, nebo pokud řekneme, že život nemá smysl, jak tvrdí ateisté a materialisté, tak všechno ostatní je o ničem. V nahrávkách tedy naleznete odpovědi, proč tu jsme, proč je tady národ, proč je tady lidstvo a proč existuje vesmír a spousta a spousta dalších informací. A. Červený

Prodloužený víkend s dr. Staňkem na chatě Panorama v Deštném v Orlických horách 11. - 14. 10. 2007

Program: Přednášky, diskuze, ranní cvičení a odpolední pěší turistika po Orlických horách (dobrovolně).

Názvy jednotlivých přednášek: Hledání nové archy Noemovy, Krize západní civilizace je krizí člověka, Duch-víra-zdraví, Křesťanství původní a současné.

Odborně vedou: J. Staňk, F. Vrba

Místo: Chata Panorama v Deštném v Orlických horách

Cena: 1980 Kč

Příhlášky a veškeré informace na: František Vrba, Sattva, Dobrušská 540, 517 73 Opočno, tel.: 494 668 377 nebo 608 577 791.

Již dnes si můžete objednat nahrávku z této akce. Opět to bude zcela určitě velmi zajímavé a opět pouze ve formátu MP3.
Cena 350 Kč

Pokyny pro předplatné Občasníku Agape pro rok 2008:

- Základní předplatné Občasníku Agape na rok 2008.....130 Kč

Současně Vám znovu nabízíme možnost zvýhodněných služeb, které získáte prostřednictvím níže uvedených předplatných. I když si naprostá většina z Vás toto „navýšení“ oproti běžnému předplatnému prostřednictvím slev v průběhu roku vybere, nám to výrazně pomůže tím, že se peníze sejdou naráz a lze tak jimi v rámci nakladatelství Agape disponovat.

- Předplatné Občasníku Agape na rok 2008 .....330 Kč
a slevy na všechny knihy a přednášky Agape 30%
- Předplatné Občasníku Agape na rok 2008 .....530 Kč
a slevy na všechny knihy a přednášky Agape 30% + slevy na analýzy
(„Osobní analýza jemnohmotných těl“, „Osobní energetické zářiče“, kresba partnerských vztahů) a kresby negativních zón 25%

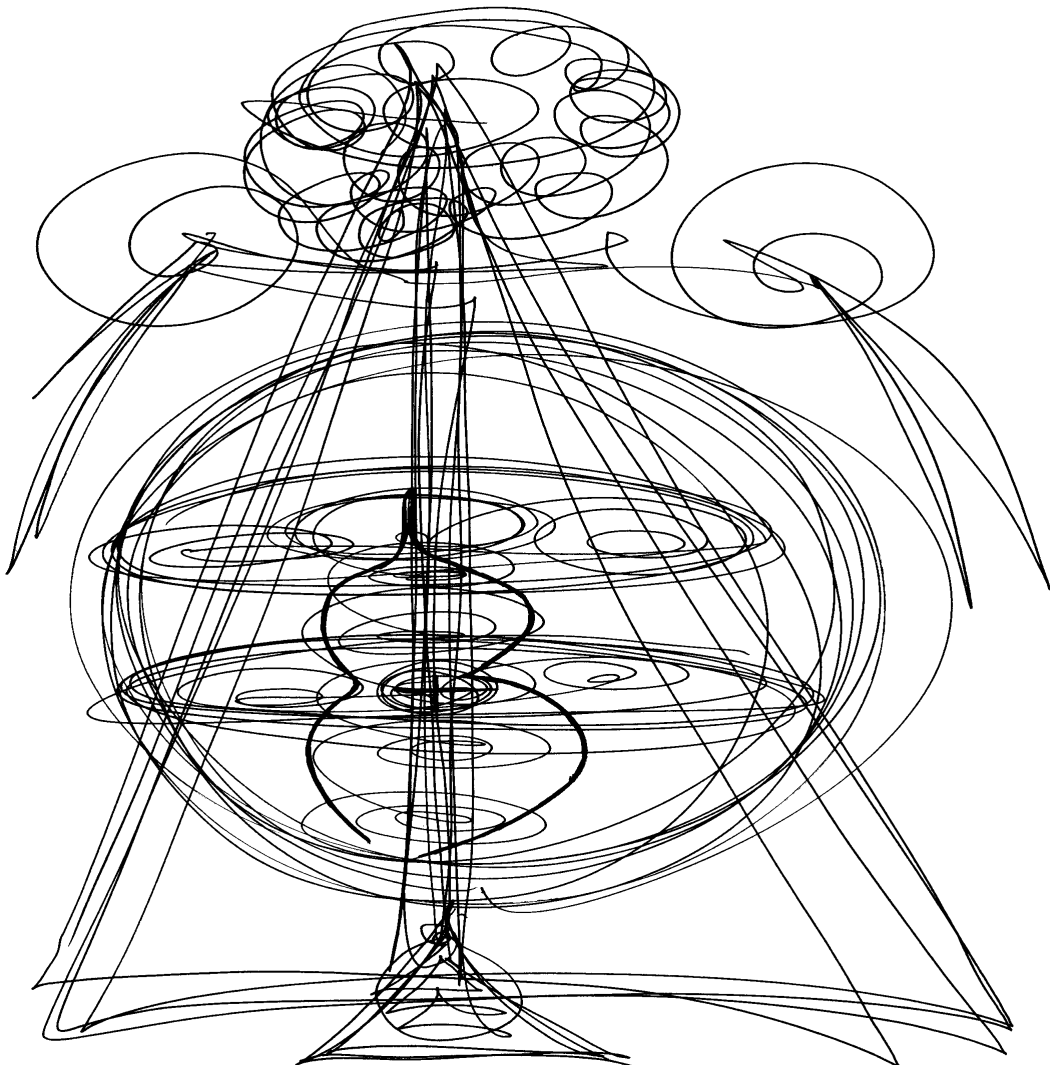
Poznámka: Slevy neplatí pro nahrávky z přednášek, neboť jejich cena je již tak minimální.

Způsob platby: Předplatné na rok 2008 lze zaplatit poštovní složenkou typu „C“ s tím, že do zprávy pro adresáta napíšete „Občasník 2007“ nebo převodem na účet č. 1354883319/0800 (název účtu: Antonín Červený).

V případě bankovního převodu nám však dejte jakkoliv vědět, že jste předplatné zaplatili (pisemně, telefonicky, e-mailem nebo při platbě vložte „zprávu pro adresáta“ - napíšete sem: „Občasník 2008, celé jméno a příjmení předplatitele“), čímž nám ušetříte mnoho práce se složitým vyhledáváním a zařazováním platby. Z tohoto důvodu je platba složenkou pro nás mnohem jednodušší.

Pokud nám napíšete svoji e-mailovou adresu a bude Vám stačit zaslání Občasníku touto cestou, předplatné se snižuje o 60 Kč.

Tímto způsobem zaslání ušetříte peníze a náš čas, proto tedy uvítáme co nejvíce odběratelů touto cestou.

Energetická kresba pro posílení vitality pro toto podzimní období

Energii lze čerpat přikládáním rukou na obrázek nebo nošením zmenšené kopie kresby u sebe a s prosbou k přírodním silám a Matce Zemi o předávání potřebné energie. (J. Brzobohatá)